

கூப்பா

மே 2001

கட்டுரை : ஆறாவது சர்வதேச திரைப்பட விழா IFFK 2001.

இலக்கியம் எனது பார்வை - ஞானி.

பார்ப்பனிய, பின்னீனத்துவ, தலித்தியவாதிகள்
ஏன் நீட்சேயை தலையில் வைத்து கூத்தடிக்கின்றனர்?

நாவல் : முகுந்தனின் 'நடனம்' மலையாள நாவலிலிருந்து

சிறுகதை : காவேரி, சுதேசமித்திரன்

கவிதை : பாரதி நிவேதன், சூர்யநிலா, மகுடேசுவரன், மதிருவள்ளுவர்

மாலதி, கே.ஏ.செந்தில்குமார், ராஜ்ஜி, வணச் சுவடிகள்

எண்

36

நட்சத்திரப்பூ

தெலுங்கில் : பூபால் : தமிழில் : சாந்தாதத்

தலைமுறைகள் கடந்த நாட்டுப் புறப் பாடல்களை சிறுவர்களின் உள்ளப்பாங்கிற்கு ஏற்ப அவர்கள் மொழியிலேயே வடிவமைத்துத் தரும் முயற்சி இந்நூல்.

இப்பாடல்களை அவர்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப பாடிக்கொள்வதும் ஒரு நல்ல இசை தான். பிள்ளைகளுக்காக பெற்றோர் பாடுவதும் காலம் காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வரும் விஷயம். அவர்களுக்கேற்ற இசைப்பிரிவிலும் இப்பாடல்களை தம்மை ஆட்படுத்திக்கொள்ளும் சிறப்பு இருந்தாலும் எந்த இலக்கணத்திற்கும் கட்டுப்படாத பிஞ்சுக் குரல்களின் எளிய ராகங்களே பாடல்களின் உள்ளடக்கத்தை இன்னும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் என்பதைத் தீர்மானமாய்ச் சொல்ல முடியும்.

தவிர... பள்ளிக் கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் பாடப்படுத்தகங்களுடன் தொடர்புடைய பாடங்களில் அதனதன் பொருள்கள் மீதான கருத்துகளை நன்குணர்ந்து சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் இப்பாடல்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும்போது இவைகளின் சிறப்பு இன்னும் கூடுகிறது. ஒவ்வொரு பாட்டிலும் மேற் சொன்ன தன்மைகளை உணர்தல் மிக அவசியம்.

கள்ளங்கபடமற்ற சின்னப் பிள்ளைகளின் நியாயமான ஆசைகள் இப்பாடல்களின் ஆத்மநாதம் எனச் சொல்லலாம். சித்திரங்கள் நாதத்திற்கெற்ப சுரம் பாடுகின்றன.

ஆசிரியர் : பூபால். குழந்தைகளுக்கான பாடப்புகளில் அக்கறை கொண்டவை பூபாலின் 25 வருட எழுத்துலகம். 2 சிறுவர் நாவல்கள், 2 சிறுகதை நூல்கள். 6 சிறுவர் பாடல் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கான கூத்தை எழுதி இயக்கி இருக்கிறார்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களை சேகரித்துப் பதிப்பித்துள்ளார். பல வேறு இலக்கிய விருதுகளை சிறுவர் பாடப்பிலக்கியத்திற்காகப் பெற்றிருக்கிறார்.

சிறந்த நடிகருக்கான மாநில திரைப்பட விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிற பூபால், தாசி, மாணரு (பி. நரசிங்கராவ் இயக்கம்), மாபூமி, பார் (கௌதம் கோஷ் இயக்கம்), மற்றும் குமார பீடம் போன்ற படங்களில் முக்கிய கதாபாத்திரங்களில் நடித்திருக்கிறார். மட்டிமனுசிலு, ரங்குலகலா போன்ற திரைப்பட ஆக்கங்களில் ஈடுபட்டவரின் பல சிறுகதைகள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பிலக்கியத்தோடு மொழிபெயர்ப்பிலும் ஈடுபட்டு வரும் சாந்தாதத்தின் "உயிர்ப்பூ", "தெலுங்கானா சொல்லும் கதைகள்", தமிழ்த்தோட்டத்தில் தெலுங்குக் குயில்கள்" தொகுப்புகளும் சுமார் 60 சிறுகதைகள், 100 கவிதைகளும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். ஹைதராபாத் கலாச்சாரச் சூழலையும் பெண்களின் சிக்கல்களையும் துல்லியமாகக் காட்டுபவை இவரின் எழுத்துக்கள். சிறுவர்களின் சிந்தனை பற்றிய அக்கறையின் வெளிப்பாடாய் இந்த மொழிபெயர்ப்பு உருவாகியிருக்கிறது.

(இது ஒரு கனவு வெளியீடு)

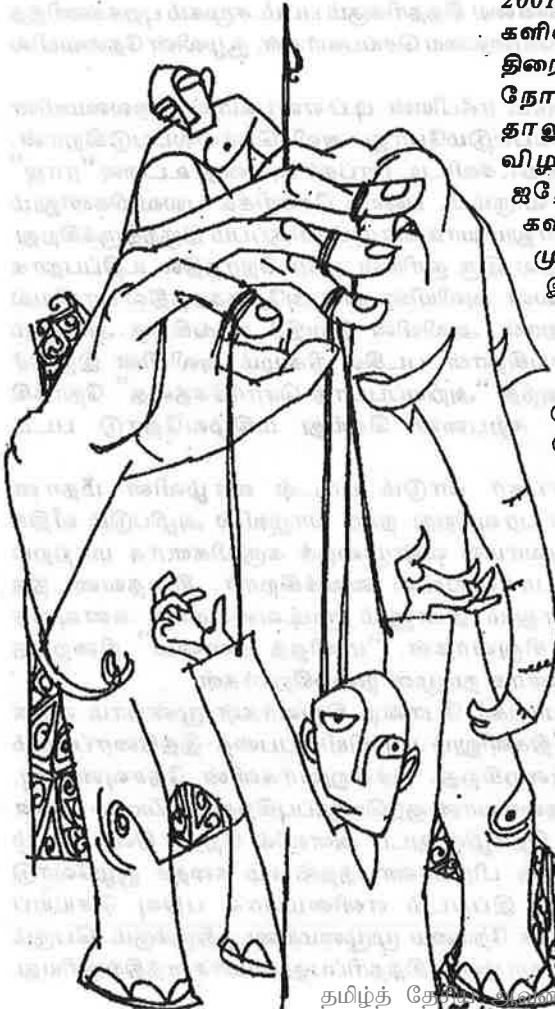
தினிரும் மனிதம்

விஸ்வாமித்திரன்

திருவனந்தபுரத்தில் ஏப்ரல் முதல் வாரம் நடைபெற்ற கேரளாவின் ஆறாவது சர்வ தேச திரைப்பட விழா (IFFK - 2001) மூன்றாம் உலக நாடுகளின் திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதைத் தனது மைய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தாலும், கடந்த திரைப்பட விழாக்களைப் போலவே ஐரோப்பிய திரைப்படங்களின் ஆதிக்கம் இந்த முறையும் அதிகமாக இருந்தது.

விழாவில் பங்கு பெறும் ஐரோப்பிய திரைப்படங்களில் பெரும்பாலானவை போதைக் கலாச்சாரம், ஆழ்மனச் சிதைவு குறித்த விவரணைகளாகவே காட்சி தருகின்றன. இந்தியா போன்ற நாடுகளில், அடித்தள வாழ்வையே நிறுவிக் கொள்ள முடியாமல், இருப்பின் போராட்டத்தில் அலைபடும் சாமான்யனுக்கு இத்தகைய திரைப்படங்கள் எதன் பொருட்டு திரையிடப் படுகின்றன என்பது கேள்வியே. தனது சமூக வாழ்வை அடையாளப்

நசிவிலிருந்து மீட்டுருவாக்கம் செய்யத் தூண்டும் திரைப்படங்களே அவனது தேவை. அதை விடுத்து வாழ்வை புறக்கணிக்கும், வன்முறையின்பம் கொள்ளும் திரைப்படங்களை இனியேனும் திரைப்படவிழாக்கள் தவிர்ப்பது நல்லது.

இந்த விழாவில் “சவர்ண சகோரம்” விருதிற்கான சிறந்த படமாக *Ali Zaoua* எனும் மொராக்கோ நாட்டுத் திரைப்படம் தேர்ந்துதெடுக்கப்பட்டது. இயக்குநர் நபில் அயூச் (*Nabil Ayouch*) சின் இரண்டாவது படம் இது.

Ali Zaoua வின் கதை வீதிகளில் வசிக்கும் சிறுவர்களின் தோழமையுணர்வு பற்றியது. கசப்ளான்கா (*Casablanca*) எனும் நகரத்தின் தெருக்களில் உறவற்று, நேசமற்று, வன்முறைச் சூழலில் அகப்பட்டு எதிர்காலம் சிதைவுபட்டு உழலும் அனாதைச் சிறுவர்கள் குறித்து அக்கறை பூர்வமான வேதனையை சித்தரிக்கும் படம். சமூகம் புறக்கணித்த அச்சிறுவர்கள், கிடைக்கும் வேலையை செய்பவர்கள். சூழலின் தேவையில் திருடவும் கற்றவர்கள்.

எதிர் குழுவாக செயல்படும் ரஃபியன், டிப் என்பவரின் தலைமையின் கீழ், ஏதேச்சையாக தாக்கப்படும்போது அலி கொல்லப்படுகிறான். அலியின் நண்பர்களான அமர், க்விட்டி, பாப்கர் அவனது உடலை “ராஜ” மரியாதையுடன் புதைக்க விரும்பி, பணம் சேகரிக்க பலவழிகளிலும் முயல்கின்றனர். அலிக்கு மாலுமியாக வாழும் விருப்பம் இருந்திருக்கிறது. கற்பனையான சொர்க்கத்தில் இரு சூரியன் ஒரே நேரத்தில் உதிப்பதாக கனவு காணும் சிறுவன் அவன். அலியின் தாய் அதே நகரத்தில் பாலியல் தொழிலாளியாக வசிக்கிறாள். அலியின் இறுதிச் சடங்கிற்கு அவளும் பொருளாதார உதவி செய்கிறாள். படகில் நிகழும் அலியின் இறுதிச் சடங்கு அலி விரும்பின அந்த “அறியப்படாத சொர்க்கத்தை” நோக்கி செல்வதாக நண்பர்கள் கற்பனை செய்து மகிழ்வதோடு படம் முடிவடைகிறது.

இறுதிச் சடங்கில் பாப்கர் பாடும் பாடல் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையாக திசைகளில் பரவுகிறது. நகர வாழ்வில் அழிபடும் வீதிச் சிறுவர்கள், தவிர்க்க இயலாமல் வன்முறைக் கருவிகளாக மாற்றம் அடைவதை நபில் நம் பார்வையில் வைக்கிறார். சிதைவடைந்த சமூகக்களனில் உழன்றாலும் இன்னும் முடிவடையாத கனவுலக ஏக்கங்களோடு வாழும் சிறுவர்கள், “மனிதத் தன்மை” நிறைந்த இருப்பிற்கான நம்பிக்கைகளாக நம்முள் நிறைகிறார்கள்.

அலி, அமர், க்விட்டி, பாப்கர் போன்ற சிறுவர்கள் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பரவியிருப்பதை இத்திரைப்படம் நமது உள்ளுணர்வில் அறைகிறது. அச்சிறுவர்களின் நேசவுணர்வு, இன்றைய நமது மானுடத்தேவையான குரலெலுப்புகிறது. *Ali Zaoua* - அதன் சொல்முறை, கதைக்களம், தொழில் நுட்ப அளவில் சிறந்த திரைப்படம் தான். இருந்தும் அப்படத்தின் பிரமாண்டத்தன்மை கதைச் சூழலோடு முரண்படவே செய்கிறது. இப்படம் எளிமையாக பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால் அதன் தார்மீக நேர்மை முழுமையடைந்திருக்கும். பெரும் பொருட் செலவில் வறுமை வாழ்வை சித்தரிப்பது விமர்சனத்திற்குரியது.

கலை தனது செய்நேர்த்தி தொழில் நுட்பத்துடன் மாத்திரம் தனது எல்லையை நிறைவு செய்வதில்லை. சக வாழ்வுடன் அது மேற்கொள்ளும் உறவார்ந்த தொடர்பைச் சார்ந்தது. அவ்விதத்தில் Ali Zaoua அனாதைச் சிறுவர்கள் குறித்த ஒரு ஹைடெக் சினிமாவும் கூட.

தமிழ்த் துழுவில் கமல்ஹாசன், மணிரத்னம் ஆகியோரின் கலை - அரசியல் கலந்த "மெகா" தயாரிப்புகள் எந்த மாதிரியான உள்நோக்கங்களோடு செயல்படுகின்றன என்பது குறித்து நாம் உரையாட வேண்டிய தருணத்தில் இருக்கிறோம். கலையும், அரசியலும், பிரம்மாண்டமும் சர்வதேச விலைபோகும் என்பது இவர்களறிந்த ஒன்று. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் "மெகா" தயாரிப்புகள் "ஹாலிவுட்" தயாரிப்புகளோடு தொடர்புடையவைதான். Ali Zaoua போன்ற திரைப்படங்கள் எளிமையாக பதிவு செய்யப்படுதல் மூலம், அதன் காத்திரமான குரல், சமூகத் தேவை மேலும் வலுவடையும்.

விழாவில் அதிர்வைத் தந்தது *This is My Moon* என்ற சிங்களத் திரைப்படம். இலங்கையில் தற்காலம் நடக்கும் இருதரப்பு போர்ச் சூழலில், பாதிக்கப்படும் ஒரு தமிழ்ப்பெண் சிங்கள இராணுவத்தினரிடம் அகப்பட்டு விடுகிறாள். உயிரை மீட்க உடலைத் தருகிறாள். அவளது சிதைவுற்ற வாழ்வில் போக்கிடம் இல்லாததால் வன்முறைக்கு உட்படுத்தினாலும் பிரிந்து செல்ல மறுக்கிறாள். அவளுக்கு அவன் மேல் காதலும் இல்லை. தனது அண்மையே அவனுக்கு தண்டனையாக உச்ச கோபத்தின் மௌனத்துடனே அவனது வீட்டில் வசிக்கிறாள். இராணுவம், போருக்குத் திரும்பும் விருப்பமற்ற அவனை கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துச் செல்கிறது. மீண்டும் அவன் விடுமுறைக்கு வீடு திரும்பும் போது அவனது குழந்தை அவனைப் பார்த்து புன்னகைக்க, படம் அந்தப் புன்னகையுடன் உறைந்து முடிகிறது.

இப்படத்தை கதை வடிவில் கூறுவது கூட அசட்டுத்தனமாகத் தோன்றுகிறது. இலங்கையில் ஒரு சிறு கிராம மனிதர்களின் போர்விளைவால் தேய்வடைந்த மனமுறிவு, அகப்பிறழ்வை விவரிக்கிறது இப்படம். போரின் விகாரம் குவிக்கும் மனித உணர்வுகளின் மீதான அரசியல் ஆன்மீக, அதிகார ஒடுக்குமுறை, பெண்களின் மீதான பாலியல் சுரண்டல், ஆன்மிகத்திற்கும், காமத்திற்கும் இடையேயான தடுமாற்றம், உணர்ச்சியற்ற வன்முறை என இன்றைய நவீன மனிதனைச் சுற்றி நிகழும் அனைத்து பிரச்சனைப்பாடுகளும் இப்படத்தில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. வசனங்கள் மிகவும் குறைவு.

Zoom, Focus, Moving என்ற எவ்வித வசீகர "இயக்கமும்" அற்று *Still Photography*க்கான நிலைத்த தன்மையோடு ஒவ்வொரு காட்சியும் நகர்கின்றன. ஒவ்வொரு நிலைத்த காட்சிச் சட்டகத்திற்குள், கதாப்பாத்திரங்களின் நிலைத்த பார்வை, அசைவற்ற காத்திருப்பு, செயலற்ற அமர்வு என ஸ்தம்பித்த வாழ்வின் அங்கங்களாக மனிதர்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறார்கள். போரில் விளையும் மன வக்கிரச் சிதைவை இந்த திரைப்படம் வெளிப்படுத்தினவிதத்தில், மனிதமென்னுணர்வை அதிர்ச்சியில் மூழ்கடித்து வருகிறது. சம கால தமிழ் - சிங்கள வாழ்வை வெகு இயல்பாக சித்தரித்த *This is My Moon* திரைப்படம் தான் இந்த

வாழ்வில் சிறந்த படமாக நான் கருதுகிறேன்.

Ali Zaoua திரைப்படத்தோடு *This is My Moon* திரைப்படத்திற்கும் “சுவர்ண சகோரம்” விருது பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தற்கால அரசியல், ஆன்மீகம் குறித்து விமர்சனம் எழுப்பும் திரைப்படங்களுக்கு இங்கே எப்போதும் விருதுகள் வழங்கப்படுவதில்லை. பொதுவாக *Humsaism, Human Rights* என்ற கருத்துக்களை மையமிட்டே விருதுக்கான படங்கள் தேர்வு செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் மனிதத்தன்மையையும், மனித உரிமையையும் தனது அதிகாரத்தால் நசுக்கிக் கொண்டிருக்கும் அரசியல், ஆன்மீகத்திற்கெதிராக கிளர்ச்சி செய்யும் படங்கள் நிராகரிக்கப்படுவது எதன் காரணத்தில்.

கொச்சினில் நடைபெற்ற நான்காவது திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்ட *Aboltazi Jalili* யின் *Don* என்கிற ஈரானியப்படத்தை விட மனித உரிமை குறித்து கேள்வியெழுப்பும் திரைப்படம் வேறெதுவும் அவ்விழாவில் திரையிடப்படவில்லை. இருந்தும் “டான்” நிராகரிக்கப்பட்டது. ஒப்பீட்டளவில் அதனினும் தரம் குறைந்த திரைப்படத்திற்கே விருது வழங்கப்பட்டது. அதே போல் இப்பொழுது நடைபெற்ற விழாவிலும் சில படங்களுக்கு விருது வழங்கப்பட்டது. போர்ச்சுகல் படமான *Jaime* புறக்கணிக்கப்பட்டதும் ஆச்சரியமான விஷயம் தான். அது Ali Zaoua விற்கு இணையான படம். ஆனால் Ali Zaoua விற்கு இவ்விழாவில் வழங்கப்பட்டது இரண்டு விருதுகள். ஒன்று நடுவர் விருது. மற்றொன்று FIPRESCI விருது.

ஒரே படத்திற்கு இரு விருதுகள் தரும் நடுவர் குழு Ali Zaoua விற்கு இணையான மற்றொரு திரைப்படத்தை ஒட்டு மொத்தமாக நிராகரிப்பது குறித்து விவாதிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்தப் பிரச்சனையை முன்வைத்து, நடுவர் குழுவின் விருதுப் படங்களுக்கான ஆய்வறிக்கைகள் பொது உரையாடல்களாகவோ, எழுத்துவடிவிலோ பார்வையாளனின் முன் வைக்கப்பட வேண்டும். இந்நிலையில் தான் மாற்று விமர்சனங்களை எழுப்ப முடியும். விருதுகளின் பாரபட்சமற்ற தன்மையை நாம் உணர இது வழி வகை செய்யும். மேலும் மற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களைப் போலவே பார்வையாளர்களின் விருது (*Audience Award*) IFFK யிலும் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். மூன்றாவது சர்வதேச திரைப்பட விழா திருவனந்தபுரத்தில் நடைபெற்ற போது இவ்விருதுக்கான ஒட்டெடுப்பு நிகழ்ந்து, இறுதியில் விருது எப்படத்திற்கும் அளிக்கப்படவில்லை. அது குறித்து எந்த விளக்கமும் தரப்படவில்லை.

சிறந்த இயக்கத்திற்கான விருதை *Maidan of Spring* என்ற ஜப்பானிய திரைப்படமும், சிறந்த திரைக்கதைக்கான விருதை *Maral* என்ற ஈரானிய படமும் பெற்றது, மலையாள மொழிக்கான “சுவர்ண சகோரம்” விருதைப் பெற்றது சுப்ரமணியன் சாந்தகுமாரின் *மண்கோலங்கள்* என்ற படம். சாந்த குமார் 24 வயது நிரம்பின, மலையாளம் திரை இயக்குனர்கள் மத்தியில் மிகவும் இளையவர். மண் கோலங்கள் அவரது முதல் படம்.

கும்பர் என்றழைக்கப்படும் கேரள குயவர்களின் வாழ்வை பதிவு செய்திருக்கிறார் பாரம்பரிய தொழில் நசியற்றுப் போன நிலையில்

கும்பர்கள் இன்று மாற்றுத் தொழிலாக சிற்பம் வணைவதில் ஈடுபடுகிறார்கள். பெண்கள் பாலியல் தொழில் செய்து வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். ஏற்றுமதியாகும் “கும்பர்” சிற்பங்களுக்கு வெளிநாடுகளில் வரவேற்பிருந்தும் கும்பர்கள் தனது உழைப்பிற்கு பெறுவது சொற்ப தொகையாகும். இருப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடையே போராடும் இம்மக்களின் வாழ்வை “மண் கோலங்கள்” சித்தரிக்கிறது.

அருகருகே வசிக்கும் அழகிரி, குமரன் என்ற இரு நபர்களின் வாழ்வைச் சுற்றி நகர்கிறது கதை. அழகிரி பக்கத்து கிராமத்திலிருந்து ஒரு பெண்ணை அழைத்து வந்து உடன் “வைத்துக் கொண்டு” வாழ ஆரம்பிப்பதிலிருந்து துவங்குகிறது காட்சி. திருமண ஒப்பந்தமற்ற உறவு அது. எனினும் “கண்வன்” என்கிற பாவனையுடனே அவளிடம் அதிகாரம் காட்டுகிறான். அழகிரி பிற ஆண்களின் கண்களில் அவள் பட்டுவிடாமல் இருக்கச் செய்வதில் கவனமாக இருக்கிறான். சில மாதங்களில் அவளுடனான “அன்பு” அறுந்து பிரிய வேண்டியதாகி விடுகிறது. சிறிது நாட்களில் மற்றொரு பெண்ணை தேடிக்கண்டுபிடித்து சேர்த்து கொள்கிறான். ஆனால் அவள் அழகிரி நினைப்பது போன்ற அடக்கம் நிறைந்த

நூல் படங்கள் அனைத்து நகரங்களிலும் திரையிடுவதற்கான சாத்தியமும், உலக சினிமாவிற்கென தொலைக்காட்சி சேனலும் நமது வெகு அவசியமான தேவை

பெண்ணில்லை. பல ஆண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பவள். உடலை வைத்து சில அனுகூலங்கள் அடைகிற மனம் பெற்றவள். அவளையும் துரத்திவிட்டு. அதற்கு முன் வாழ்ந்த பெண்ணை எண்ணி ஏங்குகிறான். அவள்தான் தனக்கு ஏற்றவள் என்று உணர்கிறான். விரக்தியில் குடிக்க ஆரம்பிக்கிறான். பின் ஒரு நாள் அந்த பழைய பெண் இவளிடம் திரும்பி விடுகிறான். அவளுக்கும் சென்று வாழ வேறிடம் இல்லை.

அழகிரி சந்தோஷமடைந்து அவளிடம் இசைவான வாழ்வை மேற்கொள்ளுகிறான். அழகிரியைப் பற்றிய கதை சொல்லலுக்கு இடையிடையே அருகே வசிக்கும் குமரனின் வாழ்வும் சொல்லப்படுகிறது. குயவுத் தொழிலில் பணம் சம்பாதிக்க எண்ணி, கடன் வாங்கி கட்ட முடியாமல் குடும்பத்துடன் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான் குமரன். அவனது மகளான, வயதுக்கு வந்த சிறுமி தனித்து விடப்படுகிறான். அவனது வாழ்வு கேள்வியாகிறது.

அரவிந்தன், அரூர் சாயலற்று தனக்கே உரிய பாணியில் இப்படத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார் சாந்தகுமார். சமீப காலத்தில் Semi - Commerical ஆகிக் கொண்டிருக்கும் மலையாளக்கலை சினிமாவை மேலும் பழைய இடத்திற்கு நகர்த்தி இருக்கிறது இப்படம். மிக எளிமையான இயல்பான கதையாடல். போட்டியிட்ட மலையாளப்படங்களில் சிறந்த படம் “மண் கோலங்கள்” மட்டுமே. ஆகவே அதற்கு விருது வழங்கப்பட்டது. மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஜூரியின் தலைவர் ஹங்கேரியின் திரை மேதை இஸ்வான் கால் (Istvan Gal) இப்படத்தை விருதுக்கான படமாக அறிவிக்கும் போது அரங்கில் ஒருமித்த கரகோஷம் எழுந்தது. அது மலையாள கலை சினிமாவின் மீதான எதிர்கால நம்பிக்கையாகவும் எதிரொலித்தது.

விழா நாட்களிலும், முடிந்த சில தினங்களிலும் ஏசியா நெட்டும், தூர்யா தொலைக்காட்சியும் விழாவை போட்டி போட்டு படம் பிடித்து, திரைப்படங்கள், இயக்குநர்களின் உரையாடல் என சிறு சிறு காட்சிகளாக சின்னத்திரையில் காட்டின. திரைப்படவிழாவில் கலந்து கொள்ள இயலாத பார்வையாளனுக்கு இவையெல்லாம் வெறும் செய்தித்துணுக்குகளாக எறியப்படுகின்றன. உலக நாடுகளின் சிறந்த படங்களையும், திரைக் கலைஞர்களின் முழுமையான உரையாடல்களையும் காணக்கூடிய சேனல்கள் நமக்கு வாய்க்கப்பெறவில்லை. கலை, சினிமா குறிப்பிட்ட பார்வையாளர்களுையே போய் சேர்கிறது. சமூகத்தில் அதன் பரவலுக்கான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படுவதில்லை. அதன் முழுநோக்கமும் திசை திரும்பி திரைப்பட விழா, விருது என ஆகி விடுகிறது. திரைப்பட விழாவின் சிறந்த படங்களை ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் கொண்டு சென்று விழா நடத்த வேண்டும் என மலையாள நடிகர் பரத்கோபி ஒரு திரைப்பட விழாவில் பேசினார். நல்ல படங்கள் அனைத்து நகரங்களிலும் திரையிடுவதற்கான சாத்தியமும், உலக சினிமா விற்கென தொலைக்காட்சி சேனலும் நமது வெகு அவசியமான தேவை. உச்ச கலை வெளிப்பாடென அனுமானிக்கப்படும் சினிமா, மக்கள் மீதான அக்கறையுடன் செயல்படும் அதன் நோக்கத்தில், ஊடகங்களின் வழி பரவலாக்கப்பட வேண்டும். அந்நிலையில் தான் தமிழ்ச்சுழலில் நல்ல திரைப்படத்திற்கான தேவையும், மாற்றுச் சிந்தனைக்களுக்கான அவசியமும் உணரப்படும்.

அப்பால்

பாரதி நிவேதன்

நான்

வடிந்து போய்விட்ட உணர்ச்சிகளின்
குன்யம் நிரப்பிய கல்லறை

என்னை மூளிப் பண்ணியதால்
உண்டான கேலிச்சித்திரங்கள்
அண்டம் தாண்டி கெலித்தபடி

இன்றுவரை

சொட்டுச் சொட்டாய் ஈரங்கழிந்த
என்னை
காற்று மட்டும் முட்டிப்போக

அனுமானங்களையும்

முகச்சாயங்களையும்

முகத்தில் முகங்களை

முன்னிருத்தாமலும்

போனதற்கு எதுவொன்று காரணம்

சுயத்தை ஒளித்ததற்கும்

மனிதம் வேண்டி முக்குளித்ததற்கும்

என் நங்கூரம்

நாசமிழைக்கப்பட்டது எதன் காரணம்

என்

கல்லறையில் முளைத்த

பூக்களின் காதுகளில்

அண்டந்தாண்டி கெலிப்பதன் மீதி

சிவந்த உள்ளம்

காவேரி

‘வெள்ளை உள்ளம் கொண்டவர்’ என்று ஒருவரைப் பற்றி தமிழில் பாராட்டிச் சொல்லாம். ஆனால் கொய்யாப் பழங்களில், கிடைப்பதற்கே ஆரிதான சிவப்புப் கொய்யா வகையை ஆங்கிலத்தில் ‘சிவப்பு உள்ளம் கொண்ட கொய்யா’ என்று தான் குறிப்பிடுவார்கள். ஒரு கெடுதலையும் உத்தேசிக்காத பால் வடியும் சொல்.

ஆண்டு தோறும் குளிர் காலத்தில் கனிந்து பழுக்கும் கொய்யா. பளிப் படலம் விரியதொடங்கியவுடன். குளிர்காலத்தில், காத்திகை மாதத்தில் ஆரம்பித்து, பிறகு தொடர்ந்து மார்கழி மற்றும் தை மாதங்கள் வரை இளம் பச்சையிலிருந்து, ஆழ்ந்த கறுத்த பச்சை பிறகு பொன் வண்ண மஞ்சள் வரையில் தினுசு தினுசாக எங்கும் கண்ணைப் பறிக்கும் கொய்யா. அத்துடன் தொடங்கும் எனது கொய்யா வேட்டை.

வேட்டையென்றால், ஒரு அயராதத் தேடல். குடும்பமே என்னைப் பார்த்து சிரித்தாலும், குடும்பத்தின் இளவட்டம் என்னைப் பார்த்து கிளுகிளுத்து ‘கிசுகிசு’ பண்ணினாலும் நான் கவலைப்படாமல் அந்தக் கொய்யா - அதான் அந்த ‘சிவந்த உள்ளம் கொண்ட’ சிவப்பு கொய்யாவைத்தேடி வேட்டையாடுவதை மட்டும் கைவிடமாட்டேன். நான் எந்த ஊரில் இருந்தாலும் சரி பலமுறை ஏமாற்றப்படுவேன். கொய்யா வியாபாரிகளின் தந்திர சூழ்ச்சிகளுக்கு இரையாவேன். ஆனால் பம்பாய், கல்கத்தா, ஹைதராபாத், பெங்களூரு, தில்லி, சண்டிகர், சென்னை வீதிகளில் எனது கால்கள் அந்த சிவப்பு கொய்யாவைத் தேடிக்கொண்டு நடக்கும்.

ஆ, முதலில் சென்னையை எடுத்துக் கொள்வோமே. அந்த லஸ்கார்னின்

நடைப்பாதையில் தான்

என்மொ நெரிசல். முண்டி

யடிக்கும் ஜனத்திரள்.

நடைப்பாதை

முழுக்க வாழைப்

பழம். ஆப்பிள்.

மாதுளம்.

ஸப்போட்டா. அதோ

கொய்யாவுமாக பழங்கள்

மலைபோல குவிந்துக் கிடந்தன.

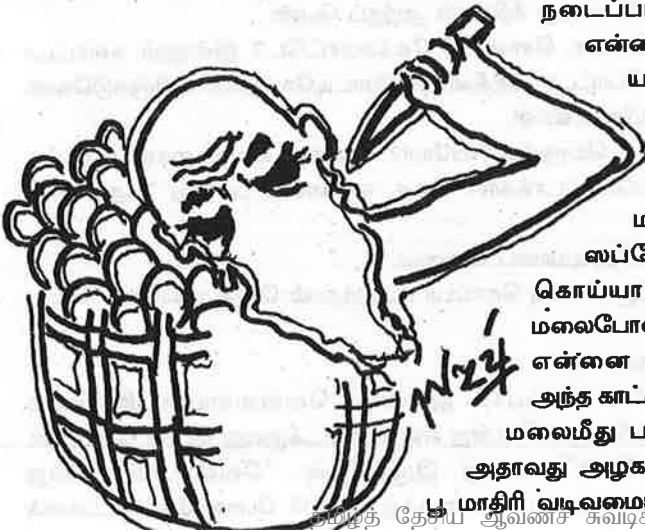
என்னை முதலில் கவர்ந்தது

அந்த காட்சி தான். ஒரு கொய்யா

மலைமீது பாதி வெட்டப் பட்டு

அதாவது அழகாக வளைவுகளுடன்.

புமாதிரி வடிவமைப்பில் செதுக்கப்பட்டு

- அதனுடைய சிவந்த 'உள்-எம்'. உள் பாகம் தெரியும்படி வீற்றிருந்த கொய்யா பறித்தெடுத்து, சுவைத்து சாப்பிடுவதற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பழம்.

கொய்யா பழக்காரனிடம் கேட்டேன் :

“இந்த சிவப்பு கொய்யா கீழே இருக்கும் குவியலில் எல்லாமே சிவப்பு கொய்யா வகையா?”

“ஆமாங்க அம்மா. எத்தினி வேணும்? இரண்டு கிலோவா, மூணா?” என்று நிறுக்க தராசை எடுத்தான்.

“ஒரு கிலோ குடு”. என்றேன்.

“கிலோ போதுமா அம்மா? பளம் ஓசத்தியானது”.

“போதும், ஒரு கிலோ”.

“சரிங்க அம்மா. இதோ தாரேன்”. என்று தராசு தட்டில் பழங்களை வைத்தான்.

“ஐய்யோ, படு பாவி !”

திடுக்கிட்டு குரல் வந்த திசையைப் பார்த்துத் திரும்பினேன்.

அதே நடைப்பாதையில் கொஞ்சம் தள்ளி சப்போட்டா விற்றுக் கொண்டிருந்த பெண்தான் அப்படி கூவினாள்.

தொடர்ந்து, வாயில் இருந்த வெற்றிலைச் சாறைத் திரட்டி முகத்தைத் திருப்பி சிவப்பாகத் தூப்பி “சீ !” என்றவள். தொடர்ந்து

“ஏய் ! நோக்கு வெக்கம், மானம்னு எதுனாச்சி துளியும் இருக்குதா. கேக்கறேன்? இந்த அம்மாவிடம் அப்படி புளுகறயே?” என்று கொய்யாக்காரனை கோபமாக கேட்டாள்.

“ஏ. சும்மா வாயை பொத்தினு ஒன் ஜோலியை பார்த்துக்குனுப் போ. என் ஜோலியிலே தலையிடாதே. ஆமா சொல்லிட்டேன்”. என்று பதிலுக்கு கூவினாள் கொய்யாக்காரன். இன்னொரு தட்டில் எடைகளை வைத்து, தராசை தூக்கிப் பிடித்தான்.

“ஏய், ஒண்ணைத்தானே. அந்த கொய்யாபளம் அம்புட்டையும் கீளே வை சொல்றேன். சோம்பேரி” என்று சீறினாள் அந்தப் பெண்.

“தா பாரு, பொம்பளே, சொன்னா கேக்கமாட்டே? இன்னும் கலாட்டா பண்ணியோ, ஒன் சப்போட்டா அத்தினியும் ரோட்டிலே தூக்கி எறிஞ்சுடுவேன். ஜாக்கிரதை !” என்று மிரட்டினாள்.

“ஓ - கோ, தூக்கி - யெருஞ்சுடுவியோ? ” என்று வலது கையை ஆட்டி அழுகாட்டினாள் சப்போட்டாக்காரி. பிறகு, என்னைப் பார்த்து “அம்மா?” என்றாள்.

தடுமாற்றமில்லாத, நேரடியானப் பார்வை.

“அம்மா ஒங்களுக்கு சிவப்பு கொய்யா மட்டுந்தான் வேணுமில்லே?” என்று கேட்டாள்.

“ஆமாம்”. என்றேன்.

“அப்போ, உள்ளே சிவப்பாக இல்லாத, வெள்ளையாக இருக்கும் கொய்யாவை வாங்கிப்பீங்களா?” என்று என்னை மடக்குவது போல கேட்டாள்.

“ம்.. மா... மாட்டேன்”. என்று இழுத்தேன். ‘வேண்டாம்’ என்று தலையசைத்தேன். அவளுடைய பார்வைக்கு ஒத்தார் போல நேரிடையானக்

கேள்வியும் அதிர்ச்சியடைய வைத்தது. நிலைமை புரியவில்லை.

“வாங்க மாட்டங்களா? கேட்டாயா?” என்று கொய்யாக்காரனை ஒரு கணம் திரும்பிப் பார்த்தவள் :

“அப்போ இந்தக் கொய்யாப் பளங்களை வாங்காதீங்க. ஆசாமி கெடந்து புளுகறான். சும்மா ஒரே ஒரு சிவப்பு கொய்யாவை ரொம்ப அலங்காரமா வெட்டி, அதை கண்ணுக்குத் தெரியும் படி மேலே வெச்சி, ஒங்களைப் போல அப்பாவி வாடிக்கைகாரங்களை ஆசைக்காட்டி ஏமாத்தறான். சே. மோசடி செய்வதே பொளப்பாப் போச்சு இவனுக்கு. இவனிடம் இருக்கும் அம்புட்டு கொய்யாவும், சாதாரண வெள்ளைக் கொய்யாதான். எனக்கு நல்லாத் தெரியும்!” என்றான், உறுதியாக.

“அப்படியா !” என்றேன்.

“பின்னென்ன? போக்கிரி புளுகன். சீ போடா. ஒன் லுடே ஒளிஞ்சு நாசமாகட்டும் !” என்று ஆவேசமாகத் திட்டினான்.

நான் திகைத்து, ஸ்தம்பித்து நின்றேன். தங்குதடையின்றி எப்படி பிரவாகமெடுக்கும் வசைபாடு

“ஏய் பொம்பளே, ஜாஸ்தி வம்பு பண்ணாதே. மறுபடியும் சொல்றேன். ஒன் சப்போட்டா என்ன. ஒன்னையும் சேத்து தூக்கி எறிஞ்சித் தொலைச்சுடுவேன். தெரிஞ்சுக்க”. என்று இரைந்தான். கொய்யாக்காரன்.

“ஊஹீம்? எங்கே பார்போம்? யோவ்! என்னாண்டு நெனச்சுகிட்டே. இது ஒங்கப்பன் லுட்டு புட்பாத்தா. கேக்கறேன். தேவடியா மவனே!” என்று திட்டினான். கொய்யாக்காரன் எழுந்தான்.

“இப்ப வாயை மூடறயா, இல்லாட்டி...”

அவசரம் அவசரமாக நான் அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்தேன்.

“அம்மா, அம்மா, இந்தாங்க, கொய்யா பளத்தை எடுத்துட்டுப் போங்க. வெள்ளை கொய்யாவா இருந்தா என்னவாம்? சும்மா தேனாட்டம் இனிக்கும். சர்க்கரையா தித்திக்கும் சாப்பிட்டு பாருங்கம்மா.” என்று கொய்யாக்காரன் முறையிடுவதை என் முதுகு ஈர்த்துக் கொண்டது.

கொஞ்ச தூரம் நடந்துக் கொண்டே போனேன். வழியில் ஒரு சின்ன ஓட்டல்.. ‘பரிமளா’ என்ற பெயர் போட்ட போர்டு தொங்கியது. கூர்ந்து கவனிக்கையில், புதிதாக பெயிண்டு அடித்து பளபளக்கும் எழுத்துக்களான ‘பரிமளா’வின் கீழே, அந்த போர்டின் பழைய பெயர் தேய்ந்துத் தெரிந்தது. ‘காப்பகம் காப்பி கிளப்’.

‘காப்பி கிளப்’

ஐம்பதுகள் வரை, அல்லது அறுபதுகள் வரையிலும் கூட, சில எளிமையான படாடோபமில்லாத ஓட்டல்கள் பயன்படுத்தும் பெயர், ‘காப்பி கிளப்’. இந்த ஓட்டல் ஒரு நவீனத்துவம் பூண்டு, முன்னேற, ‘காப்பி கிளப்’ என்ற சொல்லை தகர்த்தெறிந்து, ‘பரிமளா’ என்ற புதுப்பெயரை மாட்டிக் கொண்டது.

உள்ளே போனேன். ஒரு சின்ன மேஜைக்கருகிலிருந்த உலோக நாற்காலியை உட்காருவதற்கு லேசாக இழுத்தேன். அது கிறீச்சிட்டது. உட்கார்ந்து கொண்டேன். மேஜை என்னென்னமோ கொட்டி சிந்தப்பட்டு ஒரே அழுக்காகக் கிடந்தது... பக்கத்தில் நின்ற சிறுவனை “சத்தம் பண்ணு” என்றேன். ஒரு அழுக்குக்

கந்தலைக் கொண்டு மேஜையைத் துடைத்தபின், சிறுவன் என்னைப் பார்த்து பிரகாசமாக புன்னகைத்தான்.

“என்ன சாப்படறீங்க?” என்று கேட்டான்.

அந்த அழுக்குக் கந்தலினால் துடைக்கப்பட்ட மேஜையின் தூர்நாற்றம் என்னை தூக்கியடித்தது. மூக்கை கைக்குட்டையால் அழுத்தி மூடிக் கொண்டேன்.

“ஒரு காப்பி. சீக்கிரமா கொண்டு வா” என்றேன்.

“தோ, ஒரே ஒரு நிமிடம்”, என்று ஓடினான் சிறுவன்.

திரும்ப திரும்ப மேஜையை வட்டமிடும் ஈ அதை கையால் விரட்டினேன். சுருள் சுருளாக ஆவி படரும் டம்பளரில் நுரைத்த காப்பி வந்தது. காப்பியை உறிஞ்ச தொண்டைக்குள் இதமாக இறங்கி, இரத்தத்தை வெதவெதக்க வைப்பது மட்டுமல்லாமல், நாவினும் தூய்மையான ஒரு ருசியை பரப்பி நிறைவு அளித்தது. கம்கமவென்று மணம் கமழும் இந்தக் காப்பி, இந்தச் சின்ன அழுக்குப் படிந்த ஓட்டலின் பெயர் ‘பரிமளா’வைப் போல, பரிசுத்தமாக இருக்கே. என்ன ஆச்சரியம் இந்த எளிமையான பழைய ‘காப்பி கிளப்’பில் மாசுமறுவற்ற உண்மையான காப்பி.

‘உண்மையான’ காப்பி?

‘உண்மையான’ காப்பி - ‘பொய்யான’ போலி கொய்யா இல்லை, இல்லை.

அது ‘பொய்’ கொய்யா அல்ல ! ‘போலியும்’ அல்ல. அது வெள்ளைக் கொய்யா, அவ்வளவு தான். இருந்தாலும், அந்த ‘உண்மையை’ பழக்காரன் மறைத்து. என்னிடம் ‘சிவப்பு கொய்யா’ என்று பொய் சொன்னதைக் குறித்து அந்த சப்போட்டக்காரிக்குத்தான் எத்தனை கோபம் வந்தது? தார்மிக கோபம்!.

சின்ன, நசுங்கிய பழைய டம்பளரிலிருந்து தூய்மையான ‘உண்மை’ காப்பி குடித்த பின், சிறுவனுக்கு கொஞ்சம் பெரிதான ‘டிப்’ பையே கொடுத்தேன். இரண்டு கைகளையும் கூப்பி, ‘வணக்கம்’ சொல்லி, பிரகாசமாக முறுவலித்தான். வெளியே வந்து, ஒரு ஆட்டோ - ரிட்சாவைப் பிடித்து நான் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கு போகச் சொன்னேன்.

இங்கேயும் சில ஆட்டோ ரிட்சாக்கள் குறுகலான சாலைகளில், பெரிய பஸ் நடுவே, நீண்ட டெம்போ நடுவே, ஊர்ந்துச் செல்லும் சைக்கிள் ரிட்சாக்கள் நடுவே புகுந்து ஓடின. லக்னோவில் இருக்கும் அமீநாபாத்தில் இந்த இடத்திற்கும் நான் ஒரு ஆட்டோவில் தான் வந்தேன். குறுகலான இந்த வீதியை ஒரு ‘சந்து’ என்று சொன்னால் பொருந்தும். நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் பின் சுவர்களை குறிபார்த்து, பெரியவர்களும், சிறியவர்களும் கவலைப்படாமல் சிறுநீர் கழித்ததில் சந்துபூர வாய்ப்புடித்தது. தூர்நாற்றத்தையும் துளைத்து, கடந்து, கூர்மையாக அந்த மணம் என் நாசிக்குள் பாய்ந்தது. நான் அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் அதே அபார மென்மையான சுகந்தம். சிவப்பு கொய்யாவிற்கே விசேஷமான அந்த சுகந்தம். அந்த கொய்யா விற்கும் கிழவனைப் பார்த்தேன். அவனும் சென்னை பழக்காரன் போலவே ஒரு சிவப்பு கொய்யாவை பூ போல செதுக்கி, பாதி பழம் தெரியும் படி கொய்யாக் குவியலின் மேலே வைத்திருந்தான். சாதாரண பழைய ஜீப்பா, பைஜாமா அணிந்திருந்தான். அவனுடைய சின்னக் கூடையில் ஒரு இருபது - இருபத்தைந்து கொய்யாக் பழங்கள் தான் இருந்தன. எல்லாம் விற்று

போய்விட்டதோ என்னமோ. அந்த குறுகலான சந்தில் கூவாமல் சத்தம் போடாமல் பழம் விற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

நான் அதே கேள்வியைத் தான் கேட்டேன்.

“உன் கூடையில் இருப்பதெல்லாம் சிவப்பு கொய்யாவா, அல்லது சில...?”

அழுத்திச் சொல்லி வலியுறுத்தாமல், ஏதோ சாதாரண விஷயத்தை சொல்வது போல - ஆமாம், இந்த இடத்தின் பெயர் அமீநாபாத் - என்ற யதார்த்தத்தை சொல்வதுபோல,

“ஆமாம், இது எல்லாமே சிவப்பு வகையான கொய்யாதான்”, என்றான். இவனை நம்பலாமா என்று அவன் முகத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தேன்.

வாங்கினால் வாங்கு, இல்லாட்டி போ என்றது போல அவன் போக்கு எனக்கு ஏனோ நம்பிக்கை தந்தது. இருந்தாலும், அவனை சோதனைப் பண்ணிப் பார்போம் என்று,

“கால் கிலோ கொய்யா கொடு”, என்றேன்.

தராசில் நிறுத்து, ஒரு பையில் போட்டுக் கொடுத்தான். அதை வாங்கிக் கொண்டபின், திடீரென்று தோன்றினாற் போல பாவனைப் பண்ணி,

“கொய்யாவை வெட்டிக் கொடு, ஒவ்வொரு பழத்தையும்”, என்றேன். அவன் நிமிர்ந்துப் பார்த்தான்.

“உம், இந்தா பிடி. எனக்கு பசிக்கிறது. இப்பவே சாப்பிடணும்.” என்றேன்.

“சரி மேடம்”, என்று அமைதியாக ஒவ்வொரு கொய்யாவையும் வெட்ட ஆரம்பித்தான். அவனுடைய கத்தி பழங்களை நைலாக நறுக்கிக் கொண்டு போச்சு. ஒவ்வொரு பழமும் அதனுடைய சிவந்த உள்பாகங்களிருந்த அந்த சிவப்பு கொய்யாவின் ஈடிணையற்ற, மென்மையான நறுமணத்தை எழும்ப வைத்தது.

ஒரு கொய்யாவை வாங்கிக் கொண்டு, கடித்துச் சுவைத்தேன்.

“ஆகா, இன்னும் ஒரு கிலோ கொடு,” என்றேன்.

நிறுத்தியபின், “வெட்டவா மேடம்?” என்றான்.

திடுக்கிட்டேன். என்னை பரிகாசம் பண்ணறானா இவன்?

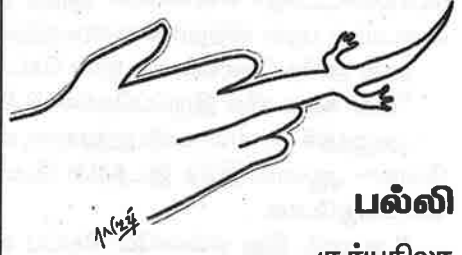
“வேண்டாம், வேண்டாம். பையில் போடு, அப்புறம் சாப்பிடறேன்,” என்று பையை வாங்கிக் கொண்டு, காசை கொடுத்தேன். அவன் கூடையில் இன்னும் கொஞ்சம் தான் கொய்யா மிஞ்சியிருந்தது. அதையும் வாங்கிக் கொள்ளலாமே என்று நினைத்தவள், வேண்டாம், மற்றவர்களுக்கும் இந்த சிவப்புக் கொய்யாவை சுவைத்து அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கட்டுமென்று அந்த குறுகலான சாலையில் நடந்தபடி, கொய்யாவை கடித்துச் சாப்பிட்டேன்.

பழத்தின் மணம் கமழ்ந்த இனிமை என் வாய்க்குள் வெடித்து, அண்ணல் சிலிர்க்க வைத்தது. தட்டியெழுப்பும் பழகிய சுவை, அதே பழகிய வாசனை. குறுகிய அமீநாபாத் சந்து பெரிய, அக்லமான சாலையாக விரிவடைந்தது. சாலையின் இருபுறமும் குல் மோஹர் பூக்கள் தொங்கும் தழைந்த மரங்களின் குளிர்ந்த நிழல் படர்ந்திருந்தது. மைசூரின் ஒண்டிக்கப்பல். மாட்டு வண்டிகளுடன் பெரிய கார்களும் சென்றன. சாலையில் நடந்தபடி சிவப்பு கொய்யாவை சாப்பிட்டேன். பிறகு பெங்களூரின் கெம்பே கௌடா லர்க்கில் பக்கத்து, நிழல்

படிந்த சாலையில் நடந்தேன்.

அதற்கும் பிறகு பெங்களூர் லால் பாக்கின் வெளிகேட்டிடம் நின்றேன். அங்கிருந்து, கண்டோன்மென்ட் திசையில் போகும் சாலையைத் தேடினேன். கண்டு பிடித்தவுடன், மெல்ல நடந்தேன்.

காரணமில்லாத கிளுகிளுகுக்கும் சிரிப்பு. காரணமில்லாத கொம்மாளம் சிரிப்பு ஒன்றே காரணம். மார்கழி மாத குளிரிலும், கம்பளிச் சட்டைகளை ஸ்கூல் பைக்குள் திணித்து, பெருஞ்சாலையில் ஆரவாரித்தபடி, வேண்டுமென்ற மழையில் நனைந்த படி நாங்கள் போடும் அவசரமில்லாத நடை, எங்களுக்கென்றே தண்ணீர் துளிகளை தூற்றல் போடும் பெங்களூர் வானம், கிளுகிளுத்தபடி வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கும் அந்தச் சின்னப் பெண்களின் நனைந்து மினுமினுக்கும் ஈர முகங்கள், ஈர முடி, முழங்கால்களுக்கு மேல் நீலநிற கௌன், மேலே வெள்ளை டாப், கழுத்தை சுற்றி, சின்ன, ஆழ்ந்த நீல நிற 'டை', நீண்ட இரட்டை பின்னல்களில் முடிந்த கறுப்பு ரிப்பன். ஒவ்வொரு சிறுமியின் கையிலும் கொய்யா. சாதாரணக் கொய்யா அல்ல. சிவப்பு கொய்யா. வீடு நெருங்கியது. 'மார்கழி மாதத்தில் இப்படி மழையில்

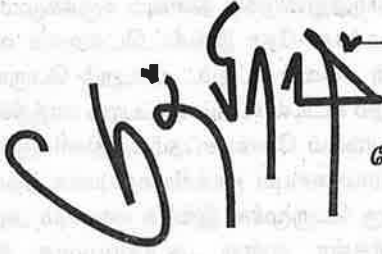

பல்லி
சூர்யநிலா

விதிர்ந்த தடங்களில் தினத்திற்கு ஒரு முறையாகவேணும் என்னை கடக்கிறது அப்பல்லி. ஒரு முறை உற்று நோக்கவில் பின் வாலினை திடப்படுத்தி சற்றே முறுக்கேற்றி - ஒரு அயர்ந்த கண் சிமிட்டலில் மறைந்தும் போகிறது. தோளில் விழுந்தால் துர்லபம் என்றோ, தலையில் விழுந்தால் மரணம் என்றோ - அச்சப்படல் தவிர்கிறது இப்போது. ஒரு அழகான முயல் குட்டியை முத்தமிடுவதைப் போலவும், அன்பான நாய்க் குட்டியினை கொஞ்சுவதைப் போலவும் ஆசையெழுகிறது அப்பல்லியை பார்க்கும் போது. மாத விலக்குக்குள்ளாகும் மனைவி மலத்தையப்பிக் கொள்ளும் மழலை இவர்களினூடாக - என் நேசிப்பிற்குள்ளானது எங்கள் வீட்டுப் பல்லியும்.

நனைந்தாயா? ஜலதோஷம் பிடிக்குமே' என்று கோபிக்கும் அம்மாவை நினைத்தமட்டில், பையில் திணிந்த கம்பளிச் சட்டைகளை அவசரம் அவசரமாக அணிந்துக் கொண்டு, முகத்தில், முடியில் படிந்த, மழைத் துளிகளைத் துடைத்துக் கொண்டு, வாயில் திணித்திருந்த சிவப்பு கொய்யாவை மென்று விழுங்கும் சிறுமியார்.

சத்தி பட்டவுடன் தனது சிவந்த உள்ளத்தை திறந்து காட்டி, மணம் காதுவரை துளைத்து, பரவசமுட்டி, எங்கேயோ இட்டுச் செல்லும் அபார சுவையுள்ள சிவப்பு கொய்யா. தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

சுதேசமித்திரன்

இத்தனை வயசுக்கப்பறம்
ராஜாராணி சோப்பு கேக்குதா
என்று அந்த ஆளிடம் அவன்
கேட்ட கேள்வி அவனுக்குள்ளேயே
திரும்பத் திரும்ப ஒலித்துக்
கொண்டிருந்தது.

தொடர்ந்து மூன்று நாள் சூத் பிரஷ் ஈரமாயிருக்கவேதான் ராஜலிவுக்கு சந்தேகம் வந்திருக்க வேண்டும். அப்படியொரு சந்தேகம் எழுந்த பின்னால் அதை வாயில் வைக்கவே மனசு வராமல் அடிவயிற்றிலிருந்து குமட்டிக் கொண்டும் வந்திருக்க வேண்டும். அதை எடுத்த இடத்திலேயே வைத்து விட்டு, விரலில் பேஸ்ட்டைப் பிதுக்கிக் கொள்வதைப் பார்த்தும் பார்க்காமல் உள்ளுக்கு நகர்ந்து விட்டான் குமாரு.

பின் வாசல் ஏறியதும் சமையல் ரும். அத்தை வாசலில் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருக்கும், சந்தானமும் மாமாவும் எழுந்திரிக்க இன்னும் நேரமாகும். அந்த சமையல் ரும் தனிமையில் கொஞ்ச நேரம் கழிவிரக்கம் கொப்பளிக்க நின்று கொண்டிருந்தான்.

சமையல் மேடையில் பாத்திரங்கள் ஒழுங்கற்று கிடந்தன. ஏச்சல் தொட்டியில் இன்னும் அதிகமான பாத்திரங்கள் பருக்கையும் பருப்புமாக அழுகிக் கிடந்தன. பக்கத்தில் காஸ் அடுப்பு, விறகுச் சப்தமோ பம்ப்ஸ்-டவ்வின் சீற்றமோ இல்லாமல் நீலமாக எரிந்து கொண்டு அதில் குக்கரில் பால் காய்ந்து கொண்டிருந்தது.

எல்லாவற்றையும் புதிதாகப் பார்ப்பவன் போலத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். இந்த மூன்று நாட்களாகவே எல்லாமும் புதிதாகத்தான் தட்டுப்படுகின்றன. எல்லாமாகச் சேர்ந்து கொண்டு தலையில் ஏறி உட்காந்து கொண்டு நிலத்தோடு நிலமாக அமிழ்த்துகின்றன. கொப்பளித்துக் கொண்டு கண்களில் புறப்பட்டுவிடுகிற நீரை அடக்குவதுதான் பெரும்பாடாயிருந்தது.

அம்மாவின் வீட்டிலோ, அப்பாவின் வீட்டிலோ இந்த வசதிகள் ஏதும் கிடையாது. ப்ரிட்ஜ்லி, வாஷிங்மெஷின் எல்லாம் கனவில் அனுபவித்த சாதனங்கள். டீவி டேப்ரிக்கார்டர் எல்லாம் எப்போதாவது கண்ணில் பட்ட சாதனங்கள். அப்பா வீட்டில் அவையெல்லாம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அப்படியில்லை. அது எல்லாம் அந்த ஆளுக்கு அனாவசியம் தான். அப்படி என்றைக்காவது ஒரு கிரைண்டர் வாங்கலாமே என்று சித்தி கேட்பாளோயானால் அது ஒரு காரியமா என்று ஆட்டுக்

கல்லில் உட்கார்ந்து அரைத்துக் கொடுத்துவிடுகிற தினவும் சுருக்கமும் புதைந்த மனது. அப்புறம் கல்லிலே அரைச்சது தோ இங்கிட்டெல்லாம் வலிக்குது என்பதாகத் துவங்கும் அவர்களின் கலவிச் சப்தம். அப்புறம் பெருங்குரவாக எடுத்து முன்னும் பின்னுமாக அலறும் கட்டில் சப்தம். அப்புறம் மரத்தின் கடைசி நுனியை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் ரம்பம் போல சப்தம் அதிகரிக்கும் வேகம். அப்புறம் நுனியை எட்டிவிட்ட பிரயாசையும் ஜாக்கிரதையுமாக நிதானிக்கும் மட்டம். அப்புறம் உஷ்ஷென்று ஒரு பெருமூச்சு, இங்கே மாமவும் அத்தையும் அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டார்களா என்று ஆச்சர்யமாக இருந்தது குமாருவுக்கு. ராத்திரியும் ஒரு சப்தமும் காணோம். இத்தனைக்கும் தூக்கம் பிடிக்காமல் புரண்டு அதை வெளிப்படுத்தவும் குன்றிப் போய் மூடிய கண்களுக்குள் விழித்துக் கொண்டேதான் இருந்தான் அவன். மூன்று மூன்று அறைகளாலான இரண்டு போர்ஷன்கள் கொண்ட வீடு. அதில் இடது பக்க போர்ஷனில் கதவு நிலவு வேலைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு ஆசாரிகள் தங்கியிருந்தார்களாம். மாமா கட்டிக் கொண்டிருக்கும் வீட்டு வேலைகள் சற்று முடங்கியிருப்பதால் அவர்கள் ஊருக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அங்கே போனால் மரச்செதில்களும் தூளும் பலகைகளும் கோல்களும் உத்தரத் தண்டுகளும் ஆணிகளும் ஆசாரிச்சமாள்களுமாகத்தான் இறைந்து கிடக்கின்றன. அந்த அறைகளை மாமா வீட்டில் யாரும் புழங்குவதில்லை. இடது பக்கம் இருக்கிற இந்த மூன்று ரூமில்தான் எல்லாம். முன் ரூமைக் காட்டிலும் நடு ரூம் பெரியது. பெரியது என்றால் பத்துப்பேர் நீளமாகப் படுத்துக்கொள்கிற அளவுக்குப் பெரியது. எல்லாரும் ராத்திரி படுத்துக்கொள்வது அங்கேதான். அந்தச்சுவரோரமாக ராஜி, அடுத்தது அதை, அவளுக்குப் பக்கத்தில் மாமா, அடுத்தது சந்தானம், அப்புறம் அவன். இந்த ரெண்டு நாளாக இப்படித்தான். இவன் இல்லாத போது அவர்கள் எப்படிப் படுத்துக்கொள்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்படித்தான் இருக்கும் என்று தோணிற்று குமாருவுக்கு. வயசு வந்த பெண்ணையும், ப்ளஸ் டீ படிக்கிற பையனையும் வைத்துக்கொண்டு இன்னுமா அவர்கள்.

அந்த ஆளைப் போல்தான் எல்லோரும் இருப்பார்களா? என்று ஞாபகம் உள்ளவரைக்கும் வெறுத்துக்கொண்டிருக்கும் அப்பாவின் ஞாபகம் திரும்பவும் வந்துவிட்டது. அப்புறம் ஏன் அந்த ஆள் பின்னாலேயே வந்தேன் என்று எப்போதும் எழுகிற கேள்வி இப்பொழுதும் ஒருதரம் எழுந்து வைத்தது. சாப்பாட்டிற்கே வழி இல்லாதபோது காலேஜில் சேர்கிறேன் என்று கூப்பிட்டால் எப்படி வராமல் இருக்க முடியும்? அதுதான் விட்டுவிட்டு இங்கே வந்தாகிவிட்டதே...

அந்தக் கட்டில் சப்தம்தான் ஆங்காரமாக நெருக்கிக் கொண்டிருந்தது அவனை. அவன் தன்னையே பார்த்துக் கொடிருக்கிறான் என்றும் தன் பெண்ணை துடையில் கிள்ளுகிறான் என்றும், பாத்ரூம் கதவில் புதிதாக ஒரு ஓட்டை எப்படி முளைத்தது என்றும் என்றும் என்றும், சித்தி அப்பாவிடம் சொல்லிக்கொண்டேயிருந்தாள். அக்கம் பக்கத்திலெல்லாம் அவர்கள் இரண்டாவது வீடு என்று அவன் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் என்றும்

அவளுக்கு ஒரு ஆத்திரம் இருந்தது. அந்த ஆளும் ஒழுங்காக இருப்பதனால் இருக்கும்படியாகவும் இல்லாவிட்டால் நடையைக் கட்டும்படியாகவும் வைத்து கொண்டேயிருந்தார். அப்புறம் கையை ஓங்கவும் செய்தார். அப்புறம் ஆத்திரம் தாளாமல்தான் அவனும் அந்த ராஜாராணி சோப்பு விவரத்தை உளறிவிட்டான்.

அவன் அதை சந்தானத்திடம்தான் வந்து சொன்னான். அவன் அதை வியப்பு தாளாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். சந்தானத்தின் கண்கள் விரிந்துகொண்டே போவதையும் கழுத்தும் காதுகளும் சிவந்து சூடேறுவதையும் குமாரு கவனித்துக் கொண்டுதான் இருந்தான். ஆனால் அந்தத் துளை மாத்திரம் இல்லாமல் இருந்தால், மாடப்புறையுள் அந்த மயிர்நீக்கிச் சோப்பை அவள் ஒளித்து வைத்திருப்பதைத்தான் எப்படிக் கண்டுபிடித்திருக்க முடியும் என்று அவன் கேட்ட போது சந்தானம், அது எல்லாம் தப்பு என்று மேதாவி போலப் பேசினான்.

அதனால் அதைப்பற்றி அவனிடம் பேசுவதை விட்டுவிட்டான் குமாரு. அந்தக் கட்டில் சப்தம் எழுப்பிய அருவருப்பையும் இயலாமையையும் அவனிடம் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டான். இதனால் இத்தனை வயசுக்கப்பறம் ராஜாராணி சோப்பு கேக்குதா என்று அந்த ஆளிடம் அவன் கேட்ட கேள்வி அவனுக்குள்ளேயே திரும்பத்திரும்ப ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. அந்த ஆளுக்குள் அது திரும்ப ஒலித்திருக்குமா என்பதை அனுமானிக்க முடியவில்லை. அவனால் அவனைத் தொலைத்துக் கட்டியதோடு அதையும் வழித்துப்போட்டுவிட்டிருப்பார் அந்த ஆள்.

அவன் மனத்தைப் போலத்தான் சீறலாகத் தவித்துக் கொண்டிருந்தது குக்கர். அப்புறம் அந்த சீறல் நீளமான பெருமூச்சாகக் கிளம்பிற்று. அதன் ஆயாசம் எல்லாம் கலைந்து திடீரென்று உற்சாகம் கொண்டுவிட்டாற்போல ஃபூல் என்று விசிவடிக்கத் துவங்கி விட்டது.

அதை என்ன செய்தால் நிறுத்தலாம் என்பது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. கரித்துணியைப் பிடித்து அதைப் பக்கத்தில் இறக்கிவைத்துவிடலாமா என்று யோசித்தான். அப்புறம் அந்த நீலநிற நெருப்பு உயரத்திற்கு எழுந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று பயமாக இருந்தது. சப்தம் ஏறிக்கொண்டே போய் காதுள் படபடவென்று அடிக்கவாரம்பித்தது. அதை வேகம் வேகமாக வந்தது. விரல்களில் கோலமண்ணும் அள்ளிச் செருகிய புடவையுமாக இருந்தது அதை. அடுப்பை அணைத்தது. அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தது. அதை அதை எப்படி அணைப்பது என்று தனக்குச் சொல்லித்தரப் போகிறது என்பதை அவன் உணர்ந்தான். ஆனால் திடீரென்று தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொண்டுவிட்டாற்போல அதன் முகத்தில் ஒரு அச்சம் பரவிற்று. ராஜுவைக் காபி போட்டுத் தரச்சொல்லிவிட்டு திரும்பவும் வாசலுக்கு நடந்துவிட்டது அதை.

ராஜு பின்வாசல்படியேறி சமையல் ரூமுக்கு வந்தது. அவனை ஒரு கணம் முறைத்துப்பார்த்தது. அப்புறம் குக்கர் மூடியைத் திறந்து பானை டம்ளரில் ஊற்றி காபி கலக்கத் துவங்கிற்று.

சரிதான் நாளைக்கு அதையின் டீப்பிரஷ்ஷில்தான் பல் விளக்க வேண்டியிருக்கும் போலிருக்கிறது என்றிருந்தது குமாருவுக்கு.

எம். முகுந்தன்

மலையாளத்தின் தலை சிறந்த எழுத்தாளரான இவர் தற்பொழுது தில்லியில் வசிக்கிறார். சொந்த ஊர் மாஹி (பாண்டிச்சேரி).

1942ல் பிறந்த இவரது முதல் கதை

வெளியானது 1961ல். கேரள சாகித்ய அகாடமி, மத்திய சாகித்ய அகாடமி, பிரெஞ்சு அரசின் செவாலியே விருதும் பெற்ற.

இவரது முக்கியமான நாவல்கள் :

மய்யழிக்கரையோரம், டெல்லி,

ஹரித்வாரில் மணிகள்

முழங்குகின்றன, இரவும் பகலும்,

இந்த உலகம் அதிலொரு மனிதன்,

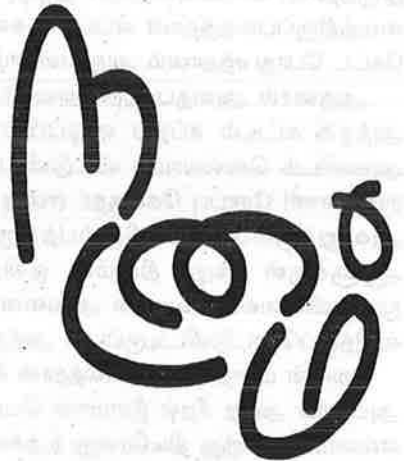
தெய்வத்தின் குறும்புகள் முதலியன.

நடனம் இவரது சமீபத்திய நாவல்.

அதிலிருந்து சில பகுதிகள் ...

சென்ற இதழில் ஜெயாமித்ராவின "கொல்லப்படுவதில்லை" வங்காள நாவலில் இருந்து ஒரு பகுதி வெளியாகி இருந்தது. இவ்விதழில் ஒரு மலையாள நாவல்

நூல் முகம்

I

நூற்பத்தியெட்டாவது வயதில் அவனுக்கு ஒரு புதிய விலாசம் கிடைத்தது. sreedhartp@hotmail.com

ஏறக்குறைய அரை நூற்றாண்டினை எட்டிய வாழ்க்கையில் அவனுக்கு எத்தனையோ முகவரிகள் இருந்தன. பிறந்து வளர்ந்த சொந்த வீட்டின் முகவரிக்குப் பிறகு படித்துக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் ஹாஸ்டலின், வேலை கிடைத்த பிறகு ஆப்பீஸின் என்று ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்ட முகவரிகள். பட்டணத்து வாடகை வீடுகளைக் காலி செய்யத் தேவைப்படும் போது ஒவ்வொரு முறையும் புதிய முகவரிகள் அமைந்தன. முதல் வரியில் எழுதப்பட்ட பெயரைத் தவிர மற்றவையனைத்தும் மாறிக் கொண்டேயிருந்தன. எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் வேரூன்றும் போது தான் ட்ரான்ஸ்பர் வரும். பிறகு எல்லாவற்றையும் மூட்டை கட்டி ஒரு புதிய ஊருக்குக் கிளம்ப வேண்டியது. முகவரியின் மேலாக வீற்றிருந்த பெயரைத் தவிர மற்றவைமெல்லாம் ஒரு காலண்டரின் தாள்களைக் கவிழ்ப்பது போல மாறிவிடுகிறது.

அப்படியிருக்கையில் இதோ இப்போது ஒரு வரியில் ஒரு புதிய விலாசம் sreedhartp@hotmail.com

வீட்டுச் சொந்தக்காரரின் கட்டாயத்தால் வாடகை வீட்டுக் காலி செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்துடன் இவ்வணுச் சுவடுகள்

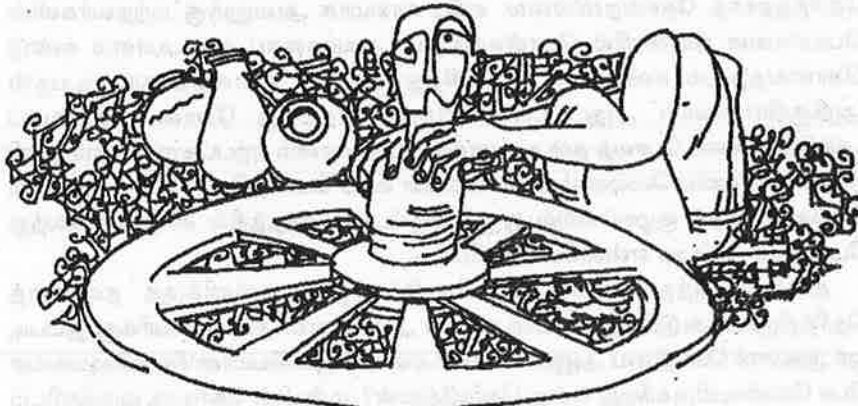
இந்த முகவரிக்கு மட்டும் எந்த வித மாற்றமும் இருக்காது. இந்த விலாசம் வீட்டின் பெயரோ பள்ளாட் நம்பரோ தெருவின் பெயரோ, ஏன் ஊரின் பெயர் கூட இல்லாத விலாசம்.

அவன் இவ்வுலகில் எங்கு சென்றாலும் இந்த முகவரியில் மட்டும் மாற்றம் இருக்காது. அதில் அனுப்பப்படுகின்ற தகவல்கள் அவனுக்கு வந்து சேரும். இனிமேல் பூமி தான் டி.பி. ஸ்ரீதரனின் விலாசம்.

உள்ளூரிலும், வெளியூரிலும் உள்ள உறவினர்களுக்கும், பரிச்சயமான அனைவருக்கும் தன் புதிய விலாசத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் தகவல்களுக்காகக் காத்திருந்தான். மிகவும் அபூர்வமாகத்தான் ஏனையோர்க்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தான். தனக்கு கிடைத்த கடிதங்களுக்கு பெரும்பாலும் அவன் பதில் அனுப்புவதில்லை. பதில் எழுதப்படாத கடிதங்கள் அவனது மேஜை ட்ராயரில் முடங்கிக் கிடந்து திணறும். இனிமேலாவது அப்படி ஆகிவிடக் கூடாது என்று முடிவு செய்தான். தகவல் தொடர்புகள் எளிதில் நடப்பதற்குத் தான் ஒரு ஹாட் மெயில் முகவரி தனக்கென்று கிடைத்துள்ளதே. முன்னர் வெள்ளை மாளிகையையும், ரஷ்யாவிலுள்ள க்ரெம்லினையும் இணைத்திருந்தது ஹாட் மெயில். அமெரிக்கப் போர்க் கப்பல்கள் க்யூபா நாட்டைத் தாக்கப்பறப்பட்ட போது நிகிதா க்ரஷ்சேவ் தன் ஹாட் மெயிலைப் பயன்படுத்தித்தான் அந்தக் கப்பல்களை நிறுத்தினார். இப்போது சபீர் பாட்டியா தன் கண்டுபிடிப்பினால் அனைத்து உலகினையும் ஓயர்களால் கட்டிப் பிணைத்திருந்தார். சபீர் பாட்டியாவிடம் தனக்குள்ள மரியாதையைக் காட்டுவதற்காக அவன் தன்னிடம் இல்லாத தொப்பியைக் கழற்றி தலை வணங்கினான்.

இடைபாக்கில் ஒரு புதிய தகவல் வந்திருப்பதாக அறிகுறி தெரிகிறது.

அவன் இதயம் படபடத்தது. ஹாட் மெயில் வழியாக வந்த முதல் தகவல் யாருடையது? எங்கிருந்து வந்ததோ? இப்படி ஒருவன் இங்கிருக்கிறனென்றும் அவனுக்கு ஒரு ஹாட் மெயில் முகவரி உண்டென்றும் உலகின் ஏதோ ஒரு மூலையிலிருந்து வேறொரு மனிதன் நினைத்திருக்கிறான்ல்லவா? போதும். அவனுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று.

ஆனால் அதென்னவோ அவனுக்கு தேவையற்ற ஒரு பொருளை அவன் மேல் திணிப்பதற்காக ஒரு சைபர் வியாபாரி அனுப்பிய ஜங்க் (Junk) மெயிலெனத் தெரிய வந்தது. தன்னுடைய கிரெட்டி கார்டு நம்பரைப் பதிவு செய்ய வேண்டிய கட்டத்துக்குள் கர்லரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்திக் கவலையுற்றான். பின்னர் தன் சிந்தனையை திசை திருப்பி ஒரு வியாபாரியாவது தன்னைப் பற்றி யோசித்திருக்கிறானே என்று எண்ணி மகிழ் முயன்றான்.

மேலும் பல நாட்கள் அவனுக்குக் கிடைத்ததெல்லாம் அந்த மாதிரி சில ஜங்க் மெயில் தான். இன் - பாக்ஸில் அத்தகைய தகவல்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டிருக்கிறது. மவுஸை ஒரு முறை க்ளிக் செய்து அந்தத் தகவல்களையெல்லாம் வேண்டுமென்றால் அவன் அழித்திருக்கலாம். ஆயினும் அவன் அதற்கு முயலவில்லை. மாறாக ஊர், பேர் தெரியாத அந்த வியாபாரிகள் அனுப்பிய செய்திகளையீண்டும் மீண்டும் படித்துப் பார்த்தபடி தன் கம்ப்யூட்டரின் முன்னால் அமர்ந்து நேரத்தைக் கழித்தான்.

அப்படியாக மூன்று மாதங்கள் சென்றன.

II

இது ஒரு டெஸ்ட் மெஸேஜ்

என் பெயர் அக்னி. மிக முக்கியமான சில விஷயங்களை நான் உங்களிடம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு முன்னதாக முதலில் இந்தத் தகவல் உங்களை வந்து சேர்ந்ததா என்று தெரிவிக்கவும்.

நன்றி.

அன்று அவனுக்கு இன்னுமொரு விஷயம் புரிய வந்தது. கம்ப்யூட்டர் மூலமாக வரும் கடிதங்களில் கையொப்பம் இருக்காது.

ஊர் பெயரும் வீட்டின் பெயரும் இல்லாத முகவரிகளும் கையொப்பமில்லாத கடிதங்களும்

agni@a01.com

யார் இந்த அக்னி? அரை நூற்றாண்டு காலமாகச் சேர்த்து வைத்த நினைவுகளினூடே எவ்வளவு துழாவிடும் அப்படி ஒரு நபரைத் தனக்குத் தெரிந்ததாகத் தோன்றவில்லை. சமீப காலமாக அவனுக்கு மற்றவர்களின் பெயர்களை நினைவில் கொள்வதற்கும் அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நடுத்தர வயதைத் தாண்டியதன் அறிகுறியாகலாம் அது. உபயோகித்துத் தேய்ந்து போன பித்தளைப் பாத்திரங்களைப் போலத் தன் மூளைக்கும் தேய்மானம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இனி இது போல என்னவெல்லாம் பிரச்சனைகள் வரப் போகிறதோ? நெஞ்சினுள்ளில் செல்லும் ரத்தக் குழாய்களில் துருப் பிடிப்பதும், ரத்தத்தில் சர்க்கரை கலந்து போவதும் அப்படி என்னவெல்லாமோ...

தனக்கு அந்த ஆளை தெரியாவிட்டாலும் அக்னிக்குத் தன்னைத் தெரிந்திருக்கக்கூடும். இல்லையென்றால் அவன் ஏன் தன் முகவரிக்கு இப்படி ஓர் அவசரச் செய்தியை அனுப்பினான்? ஏன் மிக முக்கியமான சில விஷயங்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்தான்? முன் பின் தெரியாத ஒருத்தரிடம்

முக்கியமான விஷயங்கள் யாராவது சொல்வார்களா? கண்டிப்பாக அக்னிக்குத் தன்னைத் தெரிந்திருக்கக்கூடும். பிள்ளைப் பருவத்தில் ஒரே வகுப்பில் தன்னுடன் படித்தவனோ அல்லது ஏதோ ஒரு நெடுந்தூர ரயிலில், உடன் பயணம் செய்தவனாகவோ இருக்கலாம். தன் மூளை துரும்புப் பிடித்துவிட்டதால் தான் இந்த அக்னி யாரென்று தனக்குத் தெரியவில்லை. பித்தளைப் பாத்திரத்தில் ஈயம் பூசுவதைப் போல தன் மூளையை, மானஸமித்ரம் மாத்திரை வாங்கிக் சாப்பிட்டு சரி செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான். நினைவாற்றலை அதிகமாக்கும் இந்த மருந்தின் சக்தியைப் பற்றி ஒரு மருத்துவ இதழில் படித்திருந்தான். கண் பார்வையைப் பேண வைட்டமின் ஏ, வழக்கை விழாமலிருக்க வைட்டமின் இ, பாலுறவில் பலத்தை நிலைநாட்ட ஜின்ஸெங், எலும்பும், பற்களும் பலமடைய கேல்ஷியம், புற்று நோயைத் தடுக்க பீட்டா கரோட்டின், ரத்தத்தின் அடர்த்தியைக் குறைக்க ஆஸ்பிரின் - ஏற்கனவே இத்தனை விதவிதமான மாத்திரைகளை முறையாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த வகையறாக்களுடன் இதோ மானஸமித்ரம் வேறு...

கர்லரை கம்போஸ் என்ற கட்டத்துக்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். மவுசின் இடது பாகத்தைக் க்ளிக் செய்வதற்குப் பதிலாக வலது பாகத்தில் விரலை வைத்து அழுத்தினான். அவனுடைய கைவிரல்களுக்கு என்றைக்கும் வலது பக்கத்தின்பால் கொஞ்சம் சாய்வு இருந்தது. அக்னிக்கு ஒரு பதிலை டைப்படித்தான்.

செய்தி கிடைத்தது. நன்றி. விரிவான விபரங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு டி.பி. ஸ்ரீதரன்.

க்ளிக்

ஒரு சில நொடிகளுக்குள் அவன் பதில் அக்னியைச் சென்றடைந்திருக்கக் கூடும். அக்னி இந்த உலகத்தில் எங்கேயிருந்தாலும் தனக்கு இந்த அக்னி எங்கிருந்து செய்தியனுப்பினான்? உலகின் மறு கோடியிலுள்ள கலிஃபோர்னியாவிலிருந்துமிருக்கலாம். இல்லையேல் தன் பக்கத்து வீட்டிலிருந்து கூட அனுப்பிருக்கக்கூடும்.

அடுத்த நிமிடமே தன்னைத் திருத்திக் கொண்டான். இப்படிப்பட்ட யூகங்களுக்குத்தான் இடமிருக்கிறதா? ஊரும் வீடும் எல்லாமே முகவரியிலிருந்து தேய்ந்து அழிந்து போகையில்..

இப்போது அவன் அக்னியின் பதிலுக்காகக் காத்திருக்கிறான். ஆனால் இன்டபாக்ஸில் எந்தப் புதிய தகவலும் வந்ததற்கான அறிகுறி இல்லை.

அவனுக்குப் பலவிதமான ஜங்க் மெயில் வந்து சேருகிறதல்லவா? முன்னரெல்லாம் அவன் அவற்றை மிகக் கவனமாகப் படித்துப் பார்ப்பதுண்டு. ஒரு முறை சிக்கியது ஒரு ஒரின்ச் சேர்க்கை பேர்வழி யாருக்கோ அனுப்பிய காதல் கடிதத்தின் நகல். இன்னொன்று ஒரு சைபர் சாமியாரின் சிஷ்யன் அனுப்பிய கடிதம். அதன் நகலை நூறு பேருக்கு இ.மெயில் வழியாக அனுப்பி வைத்தால் பங்குச் சந்தையில் ஒரு பொக்கிஷம் கிடைக்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகிறான் அவன். முக்கால்வாசி தகவல்களும் சைபர் வியாபாரிகளுடையதாகத்தான் இருந்தது. ஆவணச் சுவடிகள்

இப்போதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட செய்திகளை அவன் முழுமையாக வாசிப்பது கூட இல்லை. டாலர் அக்கௌண்டோ க்ரெடிட் கார்டோ இல்லாத அவனுக்கு இந்தக் கடிதங்களால் என்ன பயன்?

ஹாட்மெயில் முகவரி கிடைத்ததும் அவனது அன்றாட வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. காலையில் எழுந்து பல்விளக்கி, தேநீர் அருந்தி, செய்தித்தாளுடன் உட்காருவதற்கு பதிலாக எழுந்த உடன் நேராக கம்ப்யூட்டரின் முன்னால் சென்று அமரும் பழக்கம் வந்து விட்டது. முதலில் தனக்கு ஏதாவது தகவல்கள் வந்துள்ளதா என்று விசாரித்து விட்டு யாஹூவிலுள்ள ஒரு சைட்டில் நுழைந்து காலைச் செய்திகளை வாசித்துத் தெரிந்து கொள்வான். அதன் பின் தேநீர், கடைசியாகப் பல் விளக்குதல்.

பிள்ளைப் பருவம் முதற் கொண்டு பல் விளக்காமலும், குளிக்காமலும் ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கூடக் குடிப்பதில்லை என்று பழகியிருந்த அவன் இப்போது காலை உணவு உண்ட பின் தான் பல் துலக்கிறான். குளிக்காலம் ஆரம்பித்து விட்டால் இரண்டு அக்குளிலும் டி. ஆடரென்ட் ஸ்ப்ரே அடித்துவிட்டு சட்டையை மாட்டிக் கொண்டு ஆப்பீஸுக்கும் கிளம்பி விடுகின்றான். குளியல் என்பது அவ்வளவு முக்கியமல்ல என்றும் உடம்பை சுத்தமாக வைத்தாலே போதுமானது என்பதும் இப்போது அவன் வாதம்.

கம்ப்யூட்டரும் வாங்கி இன்டர்நெட் கனக்ஷனும் கிடைத்த பிறகுதான் அவன் கொள்கைகளில் இப்படிப்பட்ட சில மாறுதல்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது.

இன் - பாக்ஸ்

புதிய தகவல் - 0

ஐங்க் கடிதங்களன்றி அவனுக்குப் புதிதாக வேறென்றும் வரவில்லை. அக்னியிடமிருந்து வேறெந்த தகவலும் கிடைக்காததில் அவனுக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. இதற்காக ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் என்று தனக்குத்தானே கேட்டுக் கொண்டான். ஒரு முறை கூட சந்திக்காத, எந்த வித உறவுமில்லாத தன்னிடம் சொல்ல என்னதான் அக்னியின் கைவசம் உள்ளது? போதாக் குறைக்கு மிக முக்கியமான சில விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்று வேறு சொல்லியிருந்தது அக்னி. முன்பின் தெரியாத ஒருவரிடம் யாரும் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களைத் தெரிவிக்க மாட்டார்கள் என்று ஓரளவு புத்தியுள்ளவர்களுக்கும் தெரியும். தன்னை யாரோ முட்டாளாக்கப்பார்க்கிறார்கள் என்று அவனுக்குப்பட்டது.

அக்னியின் தகவலுக்காகக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை.

அக்னியை மறக்க வேண்டும்

அப்படியாக ஒரு வாரம் சென்றது.

இன் - பாக்ஸ்

பழைய தகவல்கள் - 16

புதிய செய்தி - 1

எந்த சுவாரஸ்யமுமில்லாமல் வெள்ளை மவுஸின் மேல் க்ளிக் செய்யக் காத்திருக்கும் சுட்டு விரலுமாக ஸ்கிரிசாப் பார்த்தபடியிருந்தான். இன் - பாக்ஸுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக அவன் ஃபோல்டருக்குச் (Folder) சென்று

க்ளிக் செய்தான். அங்கிருந்து பின்னோக்கிச் சென்று யாஹூ வந்தடைந்து அங்கிருந்து ஒரு ஸர்ச் எஞ்சின் வழியாகக் கடந்து வந்து எதையோ தேடியவையும் ஒரு வால் நட்சத்திரத்தைப் போல் சைபர் வெளியில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தான்.

யூல் வெர்னைப் (Julesverne) போலக் கப்பலிலோ அல்லது கால்நடையாகவோ ஒருவருக்கு உலகம் சுற்றி வர முடியும். ஆனால் வாழ்நாள் முழுவதும் செலவழித்தாலும் சைபர் வெளியின் ஒரு சிறு அம்சத்தைக் கூட தன்னால் சுற்றிப் பார்க்க முடியாது என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. அடுத்த நிமிடமே, கம்ப்யூட்டருக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கையில் இத்தகைய யோசனைக்கு இடமளிக்கக் கூடாது என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான். தத்துவசிந்தனைகளுக்குக்கெல்லாம் எமன் இந்த கம்ப்யூட்டர்.

அன்று விடுமுறை நாளானதால் அவன் சற்று கூடுதல் நேரம் கம்ப்யூட்டரின் முன்னாலேயே அமர்ந்திருந்தான். எந்த நோக்கமுமில்லாமல் அலைந்து திரிவது போல் எந்த இலக்குமின்றி கம்ப்யூட்டரின் முன்னாலும் வெறுமனே உட்கார்ந்திருக்க முடியும். அவன் பல சைட்டுகளிலும் ஏறி இறங்கினான்.

லஸ்ட் விஷன் என்ற சைட்டில் பம்பாய் சினிமா நடிகைகளின் நிர்வாணப் படங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஜுஹி சால்வா, மனிஷா கொய்ராலா, கரிஷ்மா கபூர்... அத்தனையும் பார்த்த பின்னர் இன்னும் கொஞ்சம் கிளர்ச்சி தேவை என்று படவே அவன் ecstasy2000-2000@yahoo.com இல் நுழைந்து நீலப்படங்களை சிறிது நேரம் ரசித்தான். அதில் அலுப்புத்தட்டியதும் புதிதாகத் துவங்கப்பட்ட ஒரு ஸர்ச் எஞ்சினில் புகுந்தான். போஸ்ட் மாதர்னிஸம். க்ளிக். பின் நவீனத்துவத்தைப் பற்றி நாலு பக்கத் தகவல்கள் ப்ரிண்டர் வழியாக வெளியே வந்தது. தனக்குக் கொஞ்சமும் தேவையில்லாத அந்த விஷயங்களை ஒரே ஒரு முறை பார்வையிட்டு பின்னர் அக்காகிதத்தைச் சுருட்டி மேஜையின் கீழிருந்த குப்பைக் கூடையில் போட்டான். அவனுக்கு தேவையில்லாத விபரங்களும் இ.மெயிலும் தான் நெட்டிலிருந்து எப்போதும் கிடைக்கிறது. லஸ்ட்விஷன் என்ற சைட் தருகின்ற பாலிவுட் நடிகைகளின் நிர்வாணப் படங்கள் தனக்குத் தேவையில்லாததா? தன்னுடைய ஹிப்பாக்ரஸியை நினைத்து வருந்தினான்

மீண்டும் இன் - பாக்ஸுக்கு

க்ளிக்

மறுபடியும் agni@a01.com

III

என் டெஸ்ட் மெஸேஜைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கும் பதிலளித்ததற்கும் நன்றி. நான் ஒரு நெடிய கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கே ஆரம்பிப்பதென்று தெரிய வில்லை. கதையின் முடிவு மட்டும் எனக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். வேண்டுமென்றால் அதைத் தங்களுக்கு இப்பொழுதே தெரிவிக்கலாம். ஆனால் நான் அதற்கு முயற்சிக்கவில்லை. அப்படிச் செய்தால் ஒரு வேளை தங்களுக்கு இந்தக் கதையிலுள்ள ஆர்வம் குறைந்து விடக்கூடும். வாரப் பத்திரிகைகளில் தவணையாக வெளியிட்டாலும் ஹாட் மெயிலில் தவணைகளாக வெளியிடப்படும் கதைகளும் இன்னும் சில கதைகள் இருக்கும்.

என் பெயர் அக்னி. அது உங்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததே. என்னுடைய உண்மையான பெயரா இது? அப்படியே ஆனாலும் இப்பெயருக்கு முழுமையில்லையே? ஒரு வேளை அக்னி என் செல்லப் பெயரோ? இப்படிப்பட்ட சில சந்தேகங்கள் உங்கள் மனதில் தோன்றக்கூடும். நாம் ஒருவரையொருவர் சந்திப்பதும் உறவு கொள்வதும் இன்டர்நெட் வழியாகத்தான். நெட்டில் சந்தேகங்களுக்கு இடமில்லை. இறுதியான முடிவுகளுக்கும் நுணுக்கங்களுக்கும் தான் இங்கு இடமிருக்கிறது. ஒரெழுத்து மாறினாலும் சிறிதாகிப் போனாலும், பெரிதாகிப் போனாலும் ஒரு முற்றுப்புள்ளி அதிகமானாலும் குறைந்தாலும் நெட்டின் கதவுகள் உங்கள் முன்னால் திறக்காது. அதனால் சந்தேகங்களை அகற்றுங்கள். கண்ணில் பார்ப்பதை நம்புங்கள். என்ன, இந்த அக்னியை நம்புங்கள். நெட்டில் உள்ளடங்கிய நிஜம் நான்தான்.

என் தொழில் நடனமாடுவது. நான் ஒரு நாட்டியக்காரன்.

வேறு யாருமேயில்லாத ஓரறையில் மடியில் ஒரு லாப் டாப் (Lap top) கம்ப்யூட்டருமாக உட்கார்ந்திருக்கும் எனக்கு என் கதையை யாரிடமாவது சொல்ல வேண்டும். அதற்காக உங்களை அணுகிய போது நீங்கள் அதற்குத் தயாராக இருப்பீரா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது. உங்களுக்கு அனுப்பியது போன்ற டெஸ்ட் மெஸேஜ்கள் பல முகவரிகளில் பலருக்கும் நான் அனுப்பியிருந்தும் நீங்கள் மட்டும் தான் பதிலளித்தீர்கள். நீங்கள் எந்த நாட்டில் இருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது போல நான் எங்கிருக்கிறேன் என்று தங்களுக்கும் தெரியாதல்லவா? நெட்டின் குடிமக்கள் நாம். நமக்கென்று ஊரும், வீடும் கிடையாது. எது எப்படியாயினும் என் மெஸேஜுக்குப் பதிலளித்து என் விஷயத்தில் ஆர்வம் காண்பித்தற்கு நான் தனிப்பட்ட முறையில் மீண்டும் உங்களுக்கு ஒரு முறை நன்றி கூறுகிறேன்.

ஸ்கிரீனில் எழுத்துக்கள் அசைவற்று நின்றன.

க்ளிக்.. க்ளிக்

ஸெர்வருடன் உண்டான தொடர்பு அற்றுப் போய் விட்டது. அக்னியின் கடித்ததின் மீதி பாகத்தைப் படிக்க வேண்டுமாயின் திரும்பவும் கனெக்ஷன் கிடைக்க வேண்டும். அவன் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை.

மிக அவசரமாக ஒரு செய்தி அனுப்புவதற்காக உட்காரும் போது சுவாஸ்யமான ஒரு சைட்டில் நுழையும் போது இப்படி நடப்பது சகஜமாகிவிட்டது.

கம்ப்யூட்டருக்கு முன்னலிருந்து ஏமாற்றத்துடன் அவன் எழுந்து குளியலறைக்குச் சென்று வாஷ் பேஸின் மேல் பதிக்கப்பட்டிருந்த கண்ணாடியின் முன் நின்று முகத்தை நனைத்து கீர்ம் தடவி சவரம் செய்யத் தொடங்கினான். இன்னாள் வரை செய்தது போல ரேஸரை முகத்திலிருந்து கீழ் பக்கமாக இழுத்து ஷேவ் செய்கையில் ஆங்காங்கே நரைத்த மயிர் அதை எதிர்த்து நிற்கிறது. அதனால் அவன் இப்போது கீழிருந்து மேலாகத்தான் சவரம் செய்கிறான். முப்பதாண்டுகளாக அன்றாடம் ப்ளெய்டுடன் ஏற்பட்ட உறவினால் அவனுடைய சருமம் தாடைக்குக் கீழே மண் போல வறட்சியுற்றிருந்தது. இடது பாகம் கண்ணுக்குக் கீழே தோல் கருமையாகியிருந்தது. முகத்தின் மயிர்க் கற்றைகளை

வழித்தபடி கண்ணாடியின் முன்னால் நிற்கையில் அவன் எண்ணமெல்லாம் அக்னியிலேயே சிக்கியபடியிருந்தது. சவரம் செய்த பின்னர் குழாயிலிருந்து வடியும் தண்ணீரை முகத்தில் தெளித்து விட்டு நுரையையும் ரோமங்களையும் களைந்து விட்டு ரேஸரைச் சுத்தப்படுத்தி கைகளை துடைத்து ஈரம் போக்கி மீண்டும் கம்ப்யூட்டரின் முன் வந்து உட்கார்ந்தான்.

முதல் க்ளிக்கிலேயே டயல்டோன் கிடைத்த சந்தோஷத்தில் அவசரமாக யூசர் நேம் பதிவு செய்து க்ளிக் க்ளிக் சத்தத்துடன் தன் ஹாட் மெயில் பேஜை வந்தடைந்தான்.

இதற்கு முன்னர் வாசித்து முடிப்பதற்குள் கனெக்ஷன் விட்டுப்போன தகவலுக்கு மேலாக அக்னியின் புதிய தகவலொன்று அவனுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தது. குழந்தையின் அழகையைக் கேட்டு தொடர்கதை படிப்பதை நிறுத்தி விட்டு உள்ளே சென்று தாய் குழந்தைக்குப் பாலூட்டி, திரும்பி வந்து வாசிப்பதை தொடர்வதைப் போல அவன் மீண்டும் அக்னியின் கடிதத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினான்.

நான் ஒரு நாட்டியக்காரன் என்று ஏற்கனவே சொன்னானல்லவா. அடுத்து, எப்படி ஒரு நாட்டியக்காரனேன் என்று சொல்கிறேன். எல்லோரும் எப்போதும் ஏதோ ஒன்றாக ஆகிக் கொண்டே தான் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆகிவிடுதல்கள்தான் நம் வாழ்க்கை. என்னைப் பொறுத்தவரை ஆகாதிருப்பதற்கான வேளை தாமதியாமல் வந்து சேரும். நான் ஒரு எய்ட்ஸ் நோயாளி.

நான் நன்றாக கதை சொல்லத் தெரியாத ஆள் என்று இப்போது உங்களுக்கு புரிந்திருக்கும். என் நோயைப் பற்றிய தகவல்கள் கதையின் க்ளெமாக்கஸுக்காகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்து, கதையிருதியில் தான் அதை வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் கடைசியில் சொல்ல வேண்டியதை முதலிலேயே சொல்லி விட்டு என் கதையைத் தலைகீழாக மாற்றிவிட்டேன்.

இனி தொடர்ந்து என் கதையைக் கேளுங்கள்.

(தமிழாக்கம் : டாக்டர். டி.எம். ரகுராம்)

□ மார்க்சிய நோக்கு - சு. சுவரை (காவ்யா, பெங்களூர். ரூ.75)

மார்க்சியத்தையும், திறனாய்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம் போன்றவற்றை விளக்கமுற்படும் கட்டுரைகள். மார்க்சிய அடிப்படைகளில் அக்கறை கொண்டத்தனம் நூலை கௌரவப் படுத்துகிறது.

□ செம்பழுப்பாய்ச் சூரியன் - அன்பாதவன் கவிதைகள்

(காவ்யா, பெங்களூர். ரூ. 30)

புரட்சி பண்பாட்டு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் வளர்த்தெடுத்துக் கொண்ட மரபில் உரத்தும், கண்ணீர்த் தொனியிலும் வெளிப்பாடாகியிருக்கும் சிதறல்கள். பாரி மகளிரின் நெடுமூச்சுகளுக்கு நிகரான நீறு பூத்த நெருப்பு வரிகள் என்கிறார் பழமலை.

சீமார் 300 பக்கங்களில் தெளிவான அச்சப் பதிவில் “மண்ணும் மனிதர்களும்” என்ற வரலாற்று நூல் சையது பீர் முகம்மது அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. புலம் பெயர்ந்த தமிழரான (மலேசியா) இவரின் எழுத்து இலக்கியத்தில் ஒரு தனிப்பார்வை பெற்றிருக்கிறது. நூலின் பின் சிறு எழுத்தில் சுமார் பத்து பக்கங்களுக்கு நூல் குறித்த விமரிசனங்களை நேர்மையுடன் இணைத்திருக்கிறார்.

**மண்ணும்
மனிதர்களும்**
(வரலாறு / பயணக் கட்டுரைத் தொகுப்பு)
நாவல் : சை. பீர் முகம்மது

“மக்கள் ஓசை” (மலேசியா) இதழில் தொடர்ச்சியாக வந்த கட்டுரைகளுக்குக் கிடைத்த எதிரோசை ஆசிரியர் வரலாறு அக்கறையையும் வெகுவாகவே பிரதிபலித்திருக்கிறது. அந்த தொடர் கட்டுரைகளே “மண்ணும் மனிதர்களும்” நூல் ஆனது.

லார்டு மெக்காலே மட்டுமே சரித்திரத்தைச் சுவையாகச் சொன்னவர் என்ற ஒருமித்த கருத்து உண்டு. சை. பீர் முகம்மது அதே வகையில் புகழாரம் பெற்றிருக்கிறார். “மண்ணும் மனிதர்களும் is a re-discover's of India and its people” என்று ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து எஸ்.பொ அவர்கள் குறிப்பிட்டது மிகையல்ல.

முழுக்க முழுக்க உடன்படுகிற விதத்தில் இன்னமும் சொல்கிறார் எஸ். பொ.

மனித நேயத்துக்கு வசதியாகக் கற்பிக்கப்படும் விகாரங்களை பீர் முகம்மது நிராகரிக்கின்றார். மனித நேயம் முலாங்கள் பூசப்படாத புனிதம் என்பதிலே கெட்டியான நம்பிக்கை வைக்கின்றார்.

பெண்ணியம் பற்றிப் பேசுதல் இன்றைய தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு Fashion ஆகவும் கோஷமாகவும் பயன்படுகிறது. அத்தகைய பாவலாக்களின்றி ராணி ரலியாவுக்கும் இந்திரா காந்திக்கும் இடையிலே ஒரு ஒப்பீட்டினை நடத்துகின்றார். டில்லிப் பயணத்தின் போது குதுப்பினார் கட்டப்பட்ட வரலாற்றினைப் பதிவு செய்வதில் எடுத்துள்ள அதே அக்கறையை கிரண்பேடி சாதனைகளைப் பதிவு செய்வதிலும் ஊன்றுகின்றார். பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் பிறந்தாள் என அதிகரிக்கின்றார்.

நிஜம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பீர் முகம்மது அவர்களின் எழுத்துக்கு நான் செய்ய இருந்த அநியாயத்தைச் சொல்லியாக வேண்டும். எழுத்து என்பது எந்த வடிவில் எங்கேயடா கிடைக்கும் என்று பேயாய்க் காத்திருந்து அர்த்த ராத்திரிப் பிசாசாய்ப் படித்து மூடி வைக்கும் வம்சாவளி என்னது. அப்படிப்பட்டவளை இந்த நூல் எந்தக் காரணத்தினாலோ அருகில் அண்டவிடவில்லை. வரலாறு எனக்கு வேப்பங்காய் என்பது காரணமாயிருக்கலாம். தற்செயலாக ஒருநாள் எடுத்துக் கையில் வைத்துப் புரட்டியதும் இரண்டாவது பாராவில் தூக்கி வாரிப் போட்டது. ஜூரம் விட்டாற் போன்ற ஒரு விதிர்ப்புடன் புத்தகத்தைப் படித்தபின் மறுவேலை பார்த்தேன். அப்படி ஒரு மந்திரக்கட்டு போட்டது அது. வஜ்ர குண்டத்தில் வெந்நீர் ஊற்றில் குளிப்பது போல வெதுவெதுப்பான பரவசம் வந்தது. படிக்கும்போது அநாயாசமான நடை பரந்த செல்லாட்சி. வலிந்து புகுத்தின செருகல்கள் கிடையாது. இயல்பான ஓட்டம். பல இடங்களில் யானைச் சவாரி போல கம்பீரமாக நிதானம்.

நூலுக்குள் அற்புதமான விஷயங்களில் சில :

1. மொகலாய மன்னர்கள் பற்றிய ஜாலியான கருத்துக்கள்
2. கிரண்பேடி - 25 பக்க விவரங்கள்.
3. எம்.கே.தி - பாகவதர் பற்றிய தகவல்கள் 32 பக்கத்தில்
4. சேதுபதிகள், சந்தா சாகிப், வீரமா முனிவர், மருதிருவர், கட்டபொம்மன், புலித்தேவர், மருதநாயகம், சிவாஜி, தேசிங்கு, ஹைதர், திப்பு - சரிதங்கள்.
5. சின்ன மருது தலைமுறை பற்றிய கூடுதல் தகவல்கள்
6. காணையார் கோயில் (திருக்கானப் போர்) விவரங்கள்

நூலுக்குள் என் சொந்த மறுப்புக்காளாகும் மூன்றே மூன்று விஷயங்கள்

1. ஒப்பற்ற இந்து வீரன் பிருத்விராஜ் சௌஹான் பற்றிய சில எதிர்மறை தகவல்கள் (அவன் அஜ்மீர் ஹாஜா நாயகத்தை சரியாக நடத்தாததையும் அஜ்மீர் தெருக்களிலேயே அவன் அவமானப் பட்டதையும் எகத்தாளத்தோடு சொன்ன தொனி ராஜபுத்திர வீரர்களுக்கான நம் மரியாதையை பிரதிபலிக்கவில்லை)
2. செருப்பு மாலை கலாச்சாரம் இரு தரப்பிலும் உண்டு என்பதை நடுநிலைமையோடு சொல்லி அதை அடியோடு வேரறுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தாமல் விட்டது.
3. பின் இணைப்பில் ஆசிரியரின் 7.12.97 தேதியிட்ட கடிதம். "அவர்கள் எம்மவர்கள்" என்று பிஷால் எழுதிய ஒரு வரிக்குப் பதிலாக ஆரிய திராவிட உணர்வைப் புகுத்தி வேத வாக்கியங்களைத் துணைக்கிழுத்து (வேதம் மறை என்றது நேரடிப் பொருள் கொள்ளக் கூடாது என்பதால்) சாதிப் புகைச்சலை நுழைத்தது.

வாழ்க எழுத்துச் சுதந்திரம்.

- மாலதி

முல்லையின் அமில மணமும்
முத்திரக் கார நெடியும்
கலந்த வாசனை
புணர்ச்சியின் வாசனை
அது நிறத்தால் நெருப்பு
குணத்தால் தண்ணீர்

புணர்ச்சி
இருபது

|| புணர்ந்து
வெளிதேறியவர்கள்தாம்
புத்தரும் சித்தரும்.

|| புணர்ச்சிக்குப் பின்பு
சுருங்குகிறது கனிவு
தடிக்கிறது உத்தரவு

|| வருந்துகிறேன்
சிலரைப் புணர்ந்ததற்காக.
சிலரைப் புணர முடியாமல்
போனதற்காகவும்.

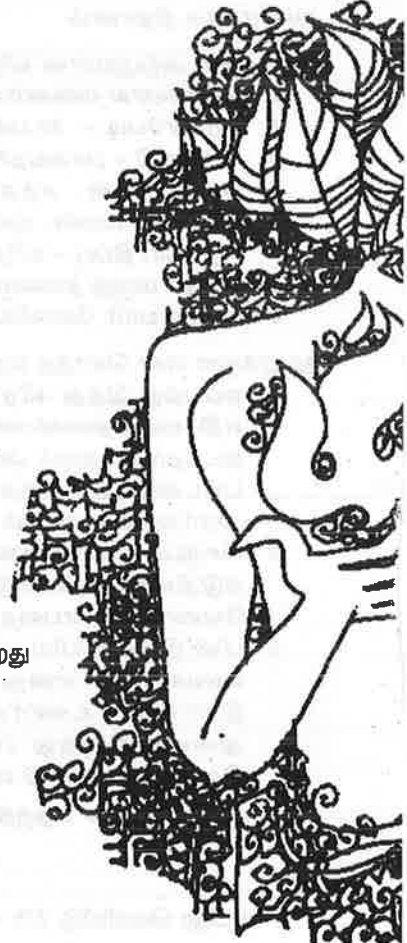
|| இரண்டு கல்லறைகள்
புணர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன
மரணத்திற்கு முந்தைய
பழைய தினத்தில்.

|| அவலட்சணமான
அந்த அறிவுஜீவிப் பெண்ணைப்
புணர்ந்தேன்.
தணிந்தது
அறிவைப் புணரும் வேட்கை.

|| விடிந்ததும்
ஒன்றும் நடவாததுபோல் நடந்துகொள்கிறது
இரவெல்லாம் புணர்ந்த இவ்வுலகு.

|| அப்போது
விளக்கை அணைத்துவிடு.
இல்லையெனில்
உன் மனைவியை
உன்னோடு உள்து கருநிழலும்
புணரும்.

மகுடேசுவரன்

- || சமூக விதி இதுதான்.
புணர்ந்துவிட்டால்
மணந்துகொள்.
அல்லது
மணந்துகொண்டு
புணர்ந்துகொள்.
- || எனது ஆகச் சிறந்த புணர்ச்சியை
அவளுடன் நிகழ்த்தினேன்.
பிறகு சொன்னார்கள்,
“ஒருவகையில் அவள்
உனக்குச் சித்தி முறை” என்று.

- || இன்ப மயக்கில்
கண்கள் செருக
சுகத்தில் தோய்ந்த
கேட்கக் கேட்க தில்யமான
சிறப்புச் சப்தங்களை...
புதுப்புதுச் சிணுங்கல்களை ...
கன்னிகள் எழுப்புகின்றனர்.
ஆவேசமான புணர்ச்சியைக் கூட
தமது இழைவுகள் வெளித்தெரியா வண்ணம்
மௌனமாய்த் துயக்கின்றனர்
விதவைகள்.
பயத்தில் மிரண்டு
வன்முறையின் கனம் தாங்காமல்
மூச்சுத் திணறி அழுகின்றனர்
சிறுமியர்.
கிழவிகள்
எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும்
திட்டுவர்.

- || திருடரைக் கண்டும்
குறைக்கவில்லை
புணரும் நாய்கள்.

- || மணம் முடித்து
அனுப்பிவைக்கப்பட்ட தங்கை
இவ்விரவில் அங்கே
புணர்ந்துகொண்டிருப்பாள்
என்ற உண்மையை
எதிர்கொள்ள முடியவில்லைதான்.

- || நல்லுறவை செய்த நனிமாது நண்பாகேள்
கள்ளக் கலவிக்குத் தோது.
- || ஆம் டீச்சர்
உங்களை மனத்தில் வரித்துத்
தனிமையில் கரம் புணர்ந்தேன்.
- || கள்ளப் புணர்ச்சி ஒன்று
ஊரறிந்துவிட்டது.
சந்திப்பின் மறைவிடங்களில்
தேம்பி அழுகிறது
அவர்கள் விட்டுச்சென்ற
அன்பு.
- || ஒப்புக்கொள்கிறேன்
அவள் ஈடுபாடு காட்டும் தருணங்களிலெல்லாம்
எனக்கு இயலவில்லைதான்.
- || ஊற்றிக் கொடுத்து
நண்பனை மூர்ச்சையாக்கிவிட்டு
கருவாடு சுடும் அவன் மனைவியைப்
புணர்வதும்
ஒரு கலை.
- || நள்ளிரவில்
மதிலேறிக் குதித்ததுண்டா...
மூதாட்டியின்
பாதுகாப்பிலிருக்கும்
யுவதியின் நிமித்தம்.
- || உறங்கும் குழந்தை
சினுங்கி எழுந்து
முடித்து வைக்கட்டும்
கருத்தரிப்பில் முடியாத
மலட்டுத் தம்பதியரின்
புணர்ச்சி நாடகத்தை.

கனியிருப்ப...

ம. திருவள்ளுவர்

ஒரு கல்
ஒரே கல்லில்
கண்ணாடியும்...

ஒரு சொல்
ஒரே சொல்லில்
உள்ளமும்

உடைபடுகின்றன
ஒவ்வொரு கணமும்

சொடுக்கும் நொடியில்
சொல்லி விட்டு மறைகிறார்கள்
சுழன்று கொண்டேயிருக்கிறது
அது.

சொற்களின்
கல்லறைகளாய்
அகராதிகள் ஆகிப்போன சோகத்தை
எங்குபோய் புதைப்பது?

எண்ணங் கெட்டவர்கள்
உமிழ்கையில்
எச்சிலாய் தெறிக்கின்றன
தெருவெங்கிலும்
அனாதை வார்த்தைகள்

நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்த
உங்களிடம் ஆயிரம் சொற்களுக்கு ஈடான
ஒரு சொல் உண்டு
அன்னைத் தமிழிடம்

பூக்களைக் கொண்டே
புயலை ஆக்கமுடிகிற போது
சாக்கடை இரைக்கும்
சமர் எதற்கோ

ஆதலினால்
உட்கார்ந்து இருக்கட்டும்
உங்களின் கவனம்
உதிர்க்கப்படவிருக்கும்
ஒவ்வொரு சொல்லின் மீதும்
இனி

முதல் நூல் : இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை –
 இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பார்வை.
 2ஆவது நூல்: கவிதையிலிருந்து . . . மெய்யியலுக்கு.
 ஆசிரியர் : ஞானி

காலம்தோறும் தமிழில் கவிதை இயக்கம்

பிற நூற்றாண்டுகளைக் காட்டிலும் அநேகமாக இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் நாம் மனிதரானோம், 20ம் நூற்றாண்டுச் சூழலில்தான் இலக்கியம் கற்பது என்றால் என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்கிறோம் என்ற அடிப்படையில் தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியங்களின் அடிமுதல் முடிவரை தனது பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளார் ஞானி அவர்கள். அவர் கூறுவது போல் இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் மனிதராக வாழ மிகுதியும் போராட வேண்டியிருந்தது. வாழ்வின் எளிமைக் கேர்லங்கள் மாறி பெருத்த சிக்கல்கள் தோன்றின. தனி மனித வாழ்வும் சமூகமும் இதுநாள்வரையில்லா புது நெருக்கடிகளில் தத்தளித்தது. எதுவும் சுலபமாக இருக்கவில்லை.

இச் சூழ்நிலையில் இதுகாறும் வாசிக்கப்பட்டவை முற்றிலும் மாற்றான மனநிலையில் வாசிக்கப்படுகின்றன. இலக்கியத்தை அணுகிய முறைகளிலும் பெரிய அளவிலான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இன்று நாம் என்னதான் அறிவியல் மேம்பாடுகள் அடைந்திருந்தாலும் கொசுறு வசதிகளில் குளிர்காய்ந்திருந்தாலும் நமக்கு முந்தைய தமிழன் இலக்கியம் படைப்பதிலும் வாசித்து மகிழ்வதிலும் செம்மையான தரத்தில் இருந்திருக்கிறான். அதனால்தான்

மேன்மையான தமிழ் வாழ்வின் மாசமறுவற்ற ஆவணமான சங்கப்பாடல்கள் மிளிர்கின்றன. காவிய நாயக நாயகியரை நிர்மாணித்து மொழியைச் சூடு பண்ணி உயிரை உருக்க முடிகிறது கம்பருக்கு. எந்தவொரு சமயப் புனித நூலின் போதனைகளை விடவும் சிறப்பானவற்றை குறள் வெண்பாக்கள் போதிக்கின்றன. இயற்கையின் பச்சையும் பழவாசனையும் குறவஞ்சியில் கமழ்கின்றன.

புதுக் கவிதைக்காரர்கள் முன்வைத்த கவிதை குறித்தான கருத்துருவாக்கங்கள் –

வரையரைகள் எம்மட்டில் பொருந்திப்போயிற்று அல்லது வலுவிழந்தது என்று விவரிக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் இதுகாறும் முடிந்த கால முடிவில் எவ்வகையில் திரிபுபட்டன என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

கட்டுரைகளின் போக்கு சில தலைப்புகளில் மேலோட்டமாக அமைந்திருப்பதைத் தவிர்ந்திருக்க முடியும். பழைய விஷயங்களை மீண்டுமொரு சுருக்கமாகக் கூற முயன்றதையும் கூட.

இனி இரண்டாம் நூலுக்கு வருவோம்.

கவிதை எழுதுவதும் கவிஞனைப் பொருத்த அளவில் ஒரு மெய்யியல் செயல்பாடுதான். மொழியியல் சாதாரணமுடைய படைப்புகள் தமது சிறப்பு ஆயுளைக் குறுகிய காலத்திற்குள் முடித்துக் கொள்வதைக் காண்கிறோம். ஆழ்ந்த உள்முகப் பயணத்தோடும் சத்திய வேட்கையுடனும் தோன்றும் கவிதைகள் தமது கவித்துவத்தை நிறுவுகின்றன.

ஆற்றின் தென்கரை கவிதை என்றால் அதன் வடகரை மெய்யியல் என்பதில் நமக்கு உடன்பாடும் கூட.

கவிதைக்குள் ஊடாடி மின்னும் மெய்யியல் தருணங்களை - இரண்டு நதிகளும் ஒரு துறையில் கலந்து சங்கமித்து நடத்தும் பயணத்தை - மெய்யியலின் ஆழ்ந்த அறிவோடும் சிறந்த கவிதைகள் மீது எழும் வாசகத்தெளிவோடும் ஆன சிந்தனைகளை - பல்வகைப்பட்ட குறுங்கட்டுரைகளால் விளக்கவும் பகிர்ந்து கொள்ளவும் புதுப்பொருள் காட்டவும் முயன்றுள்ளார் நூலாசிரியர்.

கூட்டைத் தவறவிட்டு காற்றில் திரியும் பறவையின் மீதெழும் கருணையை மெய்யியல் என்று கொள்வோம். இதைக் கவிதையெனும் வலிய துணைகொண்டு விவரிக்கிறார்.

மனுஷ்ய புத்திரனின் கவிதைக் கற்பனைகளை உணர்ச்சி முறுக்கேறிய அதீத கற்பனைகள், அலாதியான கவிதை நடை என்று மதிப்புடுகிறார். மெய்யியல் சார்ந்த கேள்வி தொடுப்பது - விடை விடுப்பது என்றமைந்த சிற்பியின் பூஜ்யங்களின் சங்கிலிகளும் நல்ல தளமாக ஆய்வுக்கு அமைகிறது.

அப்துல் ரகுமானின் ஆலாபனைக் கவிதைகள் கவித்துவத்தின் விளைச்சல் மெய்யியல் என்ற முடிவுக்கு வரவைக்கின்றன. வள்ளுவர் வழியாக க.வை. பழனிசாமி, சூத்தரதாரி, செந்தூரம் ஜெகதீஷ் வானம்பாடிகள் வழியாக நிறைய புதுப்பிரதேசங்களைக் கண்டடைய முடிகிறது.

மெய்யியல் மட்டுமன்று - கவிதையின் மீது இயங்கும் அரசியல், தத்துவம், வரலாறு, பண்பாடு போன்றவை குறித்தும் இவ்வகையிலான தடத்தில் நமது தேடலை விரிவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. புதிய எல்லைகளைச் சென்றடைய வேண்டியிருக்கிறது.

வியக்க வைக்கும் தமது ஆய்வுகள் ஊடாக புதுப்புது செய்திகளையும் முடிவுகளையும் காணும் ஞானி ஐயா போன்றவர்கள் கவிதை குறித்த தமது ஆய்வுப் பங்களிப்புகளை மேலும் மேலும் செய்யத்தான் வேண்டும்.

- மகுடேசுவரன்

இலக்கியம் - எனது பார்வை

ஞானி

மார்க்சிய நோக்கிலான எனது இலக்கியப் பார்வையின் மையம் எது?

படைப்பியக்கம் என்பது தான் எப்பொழுதும் என்னைக் கவர்ந்த மையம் என்று சொல்லுவேன். புறநிலைகளுக்கு அகம் தரும் எதிர்வினைதான் இந்தப் படைப்பியக்கம். சமூகம், முரண்பாடுகளோடு தான் எந்தக் காலத்திலும் இயக்குகிறது. ஆதிக்கம் ஒரு புறமும் அடிமைத்தனம் இன்னொரு புறமாகவும் சமூகம் முரண்பட்டு இயங்குகிறது. சமூகத்தில் நிலவும் வறுமை, நோய் நொடிகள், வன்முறை, போட்டி, பொறாமை, கொலை களவு முதலிய சிக்கல்கள் அனைத்திற்கும் மூலகாரணம் என்று சமூக முரண்பாடுகளைத்தான் சொல்ல முடியும். வறுமை, போர் முதலிய சிக்கல்களைச் சான்றோர்கள் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்பதில்லை. இலக்கியவாதிகளும் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இவற்றுக்கு எதிர்வினை தராமல் மனிதர்கள் வாழமுடியாது. இந்த எதிர்வினை என்பது முதலில் அகத்தில் இருந்து கிளம்புகிறது. எந்த ஒரு சமூகத்தின் உள்ளும் இத்தகைய எதிர்வினைக்கு இடம் இருக்கிறது. மரபு என்பதனுள் ஒரு முக்கியமான கூறு இத்தகைய எதிர்வினை. புத்தர் இயேசு முதலியவர்கள் இப்படி எதிர்வினை புரிந்தவர்கள், வள்ளுவர் இளங்கோ முதலியவர்களும் அவரவர்க்குரிய முறையில் எதிர்வினை செய்கிறார்கள். இந்த எதிர்வினை என்பதைத்தான் படைப்பியக்கம் என்றும் போருள்படுத்துகிறோம்.

படைப்பென்பது இல்லாமல் மனிதன் இல்லை. கருவிகள் மட்டுமல்லாமல் கருத்துக்களையும் படைப்பதன் மூலம் தான் புறச்சூழலை மனிதன் மாற்றுகிறான். புறத்தை மாற்றும்பொழுது இவனது அகமும் மாற்றத்திற்குள்ளாகிறது. இப்படித்தான் மனிதன் தன்னையும் படைத்துக் கொள்கிறான். விலங்கிலிருந்து பிரிந்தவன் மனிதன் என்று சொல்வதற்கு இவனது தன்னுணர்வு என்பதைத்தான் முக்கியமான கூறாக நாம் கருதுகிறோம். விலங்குகள் படைப்பதில்லை. மனிதன் படைக்கிறான். தனக்கான உலகத்தைப் படைத்துக் கொள்கிறான். பல நூறு தொழில்கள், நிறுவனங்கள், குடும்பம், மதம், அரசு நிறுவனங்கள் முதலியவற்றை தன் தேவைகளுக்கு ஒத்த முறையில் தான் மனிதன் படைத்தான். இவற்றின் வழியே சமூக முரண்பாடுகளும் இயங்குகின்றன. முரண்பாடுகள் இல்லாமல் மனிதனுக்கு வாழ்க்கையோ, வளர்ச்சியோ இல்லை. கடவுளை மனிதன் உருவாக்கியது போலவே இன்னொரு கட்டத்தில் மனிதன் கடவுளை மறுக்கவும் செய்கிறான். தன்னுணர்வு இவனிடத்தில் விரிவு பெறும்பொழுது கடவுள் இவனுக்குக் தேவை இல்லை. தன்னுணர்வின் விரிவில் இவன் சமதர்மம் என்ற சமூக அமைப்பை வேண்டுகிறான். இத்தகைய சமூக அமைப்பில் மனிதன் நோய் நொடிகளின்றி, போட்டி பொறாமையின்றி போர்கள் இன்றி வாழ முடியும்.

படைப்பவன் என்ற முறையில் இவனுக்குள் ஒரு கலைஞன் எப்பொழுதும் உயிர்த்துடிப்போடு இயங்குகிறான். இவனுக்குள் அழகியல் உணர்வும், அற உணர்வும் இயல்பாக செயல்படுகின்றன. இவன் படைக்க விரும்புவது ஒர் அழகியல் உலகம் அறங்கள் செயல்படுகின்ற உலகம்.

உழைப்பும் பகிர்வும் இந்த மனிதனின் ஆக்கத்திற்குரிய பங்குகள். இவன் படைக்கும் இலக்கியங்களுக்குள் இத்தகைய மனிதனைத் தான் மையப்படுத்துகிறான். புதியதொரு உலகத்திற்காக புதிய அறங்களுக்காக போராடுபவன் இந்த நாயகன். தன்னை இழந்தும் இவன் போராடுகிறான். இவனைத்தான் சான்றோன் என்று தமிழ் இலக்கியங்கள் முதலியவை பதிவு செய்திருக்கின்றன. இவன் தான், முன்னைய சமூகச் சூழலுக்கு முழு அளவிலான எதிர்வினை தருபவன். எதிர்வினை என்ற இந்த உணர்வு யாரிடத்தில் ஆழமாகவும் விரிவாகவும் இருக்கிறதோ அவனே சிறந்த படைப்பாளி.

இங்கு படைப்பென்று சொல்லும்பொழுது கலைஞனையும் உள்ளடக்கி நாம் பேசுகிறோம். எல்லா மனிதருக்குள்ளும் இப்படி ஒரு படைப்பாளி இருக்கிறான் என்று சொல்லுகிறோம். படைப்பியக்கம் இல்லாமல் மனிதனுக்கு வாழ்வில்லை. உழவன் முதற்கொண்டு எல்லோரும் படைக்கின்றனர். ஒரு சிறு குழந்தை கூட வினையாட்டு முதலியவற்றின் வழியே படைக்கின்றது. அறிவியல் அறிஞர்கள் முதலியவர்களும் படைப்பியக்கத்தில் இருக்கின்றனர். மார்க்சியன் இந்த படைப்பியக்கத்தின் பல பரிமாணங்களோடு செயல்படுபவன். வரலாற்றில் இவனது தோற்றம் ஒரு அற்புதம் என்று சொல்லுமளவுக்கு இவன் உலகத்தை முழு அளவில் புதியதாக படைக்க விரும்புகிறான்.

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலங்களில் மனிதன் இயற்கையோடும், சமூகத்தோடும், தன்னோடும் ஒன்றி வாழ்ந்தான் என்று கூறும் மார்க்ஸ், வர்க்க வேறுபாடுகள், தனிவுடமை, அரசு முதலியவை தோன்றி நிலைபெற்ற காலத்தில் மனிதன் இயற்கை முதலியவற்றிலிருந்து அந்நியமானான் என்பதை சிறப்பாக விளக்குகின்றான். இந்த அந்நியமாதலுக்கு இடமில்லாத ஒரு சமுதாயம் குறித்து மார்க்ஸ் சொல்லுகிறார். இந்தச் சமூகத்தில் மனிதனுக்குள் பிளவு இல்லை. சமூகத்தினுள்ளும் பகை வடிவில் பிளவுகள் இல்லை. மனிதன் இயற்கையோடும் ஒன்றி வாழ்கிறான். பிரபஞ்சம் இவனுக்குள் வந்து போகிறது. அன்பும் அறனும் இவனுக்குள் தழைக்கின்றன. ஆதிக்கங்களுக்கு இனி தேவை இல்லை. பிரபஞ்சத்தோடும், இயற்கையோடும், சமூகத்தோடும், தன்னோடும் பெருமளவில் இவன் ஒன்றியவன், கலந்தவன், கரைந்தவன், இருமை நிலை என்பது இங்கு இல்லை. இத்தகையவனை அத்வைதம் முதலிய தத்துவங்கள் பல்வேறு பெயர்களில் விவரித்தன. புத்தர் கூறும் நிர்வாணம் இவனுக்கு இயல்பாக வாய்க்கிறது. தானும் இயற்கையும், உயிர்களும் இவனுக்குள் ஒன்றியவை. இயற்கை முதலியவற்றுக்குள் இவன் தன்னையும் காண்கிறான். தனக்குள் இயற்கை முதலியவற்றையும் காண்கிறான். இவன்தான் மார்க்ஸ் கண்ட மனிதன். கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், சான்றோர்கள், மெய்யியலாளர்கள் முதலியவர்கள் வரலாற்றுக் காலம் முழுவதும் கனவிலும், கற்பனையிலும் கண்ட மனிதன் இவன் தான். பல்வேறு வரலாற்றுக் காலங்களில் மறைந்தும், பிறகு அரைகுறையாக வெளிப்பட்டும் திரிந்தும் காணப்பட்ட இந்த மனிதன் இப்பொழுது முழு நிறைவாய் வரலாற்றில் முன் வருகிறான்.

இலக்கியம் பற்றிய புரிதலில் இந்த மனிதனைத் தான் நான் தேடுகிறேன்.

இவனை இனம் காணத்தான் நான் முயற்சி செய்கிறேன். வள்ளுவருக்குள்ளும். இளங்கோவுக்குள்ளும், சாத்தனாருக்குள்ளும் இவனது பரிமாணங்களைத் தேடுகிறேன். இவனுக்கு இன்னொரு பெயர் சித்தன். சமய இலக்கியங்களில் இவன் வெளிப்பட்டோ, மறைந்தோ வாழ்கிறான். காவியங்களில் இவன் நாயகன். ஆதிப்பொதுமை சமூகத்தின் இறுதியில் காணாமல் போன இவன் அப்புறம் எங்கெங்கோ தலைகாட்டுகிறான். முரண்பாடுகளுக்கு மத்தியில் இவனைத் தேடுவது தான் திறனாய்வின் பணி என்பது தான் என் கருத்து. புதுமைப்பித்தன், ஜெயகாந்தன், சுந்தர் ராமசாமி முதலியவர்களுக்குள்ளும் இவன் முகம் காட்டுகிறான். இலக்கிய பார்வையில் தரிசனம் என ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறோம். நமக்குள் ஆழ்ந்து செல்லும்பொழுது இத்தகைய மனிதனை நாம் தரிசனம் செய்கிறோம். இலக்கியங்களில் இந்த மனிதனை நாம் தரிசனம் செய்கிறோம். இலக்கியங்கள் இந்த மனிதனை தமக்குள் நிலைநிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் வாசகர்களுக்கு இவன் பற்றிய தரிசனங்களை வழங்குகின்றன. சமயங்களுக்குள்ளும் இவன் சிறைப்பட்டான் என்பதனால் சமயங்களின் படைப்பல்ல இந்த மனிதன். சமயங்கள் இவனைக் கொண்டாடி இருக்கலாம், எனினும் சமூகத்தின் படைப்பு இந்த மனிதன். இராமன் முதலிய பெயர்களில் உலகியவன் இவன். இத்தகைய மனிதனை நம் சமகால இலக்கியங்களிலும் தேடிக்காண முடியும். இவன் பழையவன் மட்டுமல்ல இவன் என்றும் புதியவன்.

இலக்கியங்களை ஆராயும் பொழுது நெருக்கடிகளுக்குள் அகப்பட்டிருக்கும் மனிதனை முதலில் காண்கிறோம். இந்த நெருக்கடிகளுக்கான காரணங்கள் எவையாக இருக்க முடியும் என்று தேடும் பொழுது வரலாற்றுக்குள் செல்கிறோம். தனிமனிதன் என்பவனின் சிக்கல்களை அவன் அளவிலேயே பார்த்துத் தீர்க்க முடியாது. தனிமனிதனின் சிக்கல்கள் சமூகக் சூழலிலிருந்து தோன்றுகின்றன. சமூகக் சூழலையும் குறுகிய அளவில் வைத்துப் பார்ப்பது போதாது. இந்தப் போதாமையை உணரும் பொழுது வரலாற்றுக்குள் செல்லுகிறோம். வரலாறு தான் நமக்குப் பலவற்றைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. மனிதனின் சிக்கல்கள் என்று நாம் கண்டவை பலவும் எப்படித் தோன்றின, எப்படி வளர்ச்சி பெற்றன, எப்படி மாறி வந்தன என்பதையெல்லாம் வரலாறு தான் நமக்கு விளக்குகிறது. தனிவுடமை முதலியவை வரலாற்றின் ஒரு கட்டத்தில் தோன்றியவை. இன்னொரு கட்டத்தில் இவை தீர்ந்தாக வேண்டும். இதற்காக நாம் உழைக்க வேண்டும், போராட வேண்டும். மனிதன் இப்படித்தான் உருவானான், தன்னைப் படைத்துக் கொண்டான். இன்றைய மனிதனும் இப்படி ஒரு சூழலில் வாழ்கிறான். துயரப்படுகிறான். முரண்பாடுகள், தடைகள், நெருக்கடிகள் என்பனவற்றைக் கடந்து செல்லும்பொழுதே மனிதன் தனக்குள் விரிவு பெறுகிறான், தன்னைக் கண்டடைகிறான். இவனுக்குள் செயல்படுவது மெய்யியல் பார்வை. தனிவுடமை முதலிய புறச்சூழலை வெல்பவன் இந்த மெய்யியலாளவன். இவன்தான் சான்றோன், இவன்தான் சித்தன், இவன்தான் மார்க்சியன்.

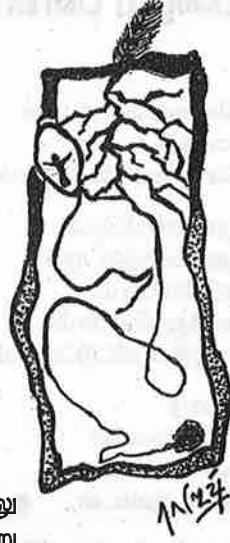
இலக்கியத் திறனாய்வு என்று தொடங்கி தனி மனிதன், சமூகம் என்று வரும் வரலாற்றுக்குள் சென்று பார்ப்பதற்கு மனிதனைக் கண்டு

வளர்த்தெடுப்பது மெய்யியல், எந்த இலக்கியத்தினுள்ளும் இத்தகைய மெய்யியல்பார்வை குறைந்தளவுக்கேனும் இடம்பெற வேண்டும். தனிமனிதன் என்ற அளவில் இலக்கியம் நின்று விடுவதில்லை. வரலாற்றுக்குள் செல்லும் பொழுது இலக்கியம் / நாவல் வளம் பெறுகிறது. மெய்யியல் பார்வையும் உள்ளடக்கி வரலாற்றுச் சூழலில் வைத்து மனிதனை படைப்பது பேரிலக்கியம். மார்க்சியவாதிக் கு இது சாத்தியம். மார்க்சியர் அல்லாதவர் படைக்கும் பேரிலக்கியங்களுக்குள்ளும் இத்தகைய மெய்யியல் பார்வை உள்ளடங்கி இருக்க முடியும்.

என்னைப் பொருத்தவரை வடிவங்களுக்கு நான் எப்பொழுதும் முதன்மை தருவதில்லை. உள்ளடக்கத்தின் வெளிப்பாட்டுக்கு வடிவங்களின் தேவையை நான் மறுப்பதும் இல்லை. இலக்கிய உத்திகள் முதலியவை இரசனைக்குரியவை. இவற்றையெல்லாம் கவனிப்பதோடு நின்று விட இயலாது. இலக்கியத்தின் உள் ஆழங்களில் பயணம் செய்ய வேண்டும். மொழி என்ற அளவில் இலக்கியங்கள் கட்டுப்படுவதும் இல்லை. வரலாறு, உளவியல் முதலியவற்றையே நேரிடையாக சொல்வனவற்றையும் இலக்கியம் என்ற விரிந்த எல்லைக்குள் வைத்து நாம் காண முடியும். இலக்கியம் என்ற பயணத்தில் இருப்பவர்களுக்கு எதிரிகள் என்று எவரும் இல்லை. வரலாற்றுச் சூழலுக்குள் எத்தனையோ வடிவங்களில் கட்டுப்பட்டவர்கள் இந்த மனிதர்கள். கருணை இல்லாமல் இலக்கியங்களை வாசிக்க முடியாது. இப்படி ஒரு விரிந்த பார்வையை நமக்குத் தருவது மார்க்சியம்.

மொளனித்து நான்

மாலதி

சொல்லு சொல்லு
பேசு பேசு என்று
வற்புறுத்துவாய்
'சும்மா இருந்தால்
நான் என்ன செய்வேன்?'
என்று அதட்டுவாய்.
எதற்கும் அதிராமல்
நான் வாய் மூடி
மொளனம் சாதித்ததால்
தானே புரிந்து கொண்டேன்?
உன் வேக வார்த்தைகளை?
அடுக்கடுக்காய்
தொனித்த உன் சந்தேகங்களை?
'வேற ஒண்ணுமில்லையே?
பிரியத்தானே இப்படி கண்ணீர்?
வேற ஏதானுமா?'
'என் பெண்டாட்டி அழுகிறாள்
நான் என்ன செய்வேன்?'
என்று துடித்த துடிப்பு.
கைக் குட்டை நீட்டி
'கண்ணில் நான் வந்த போதெல்லாம்
கைக் குட்டையால் புதை' என்றது
பிரிகிற போது கவனமாய்
நேசம் சொன்னது,
எல்லாம்... எல்லாமே
எப்போதும் நடப்பவையல்ல.

பழைய பள்ளிக்கூடம்

செத்துப்போன பின்
எனக்கு
சொர்க்கம் வேண்டாம்...

ஒண்ணாம்பெல்
அடிப்பதற்கு முன்
நடுரோட்டில்
நடந்து கொண்டே
எழுதிய வீட்டுப்பாடம்...

அதை
“ட” வடிவில்
டிக் செய்யும்
லீடர் குண்டன்...

கணக்குப் புத்தகத்தில்
அடிக்கடி
குட்டி போடும்
மயில் தோகை...

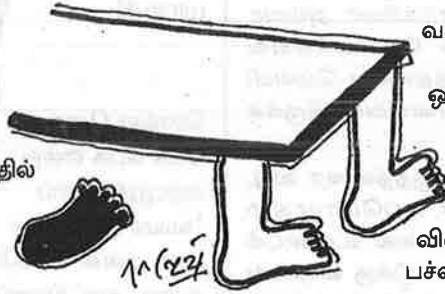
மனப்பாடச் செய்யுளை
தப்பின்றி
ஓப்பித்தால்
பேனாவை பிரைசாக தரும்
கண்ணம்மா டீச்சர்...

வெள்ளை
வெள்ளையாக எழுத
வாங்கி வைத்த
அந்த
அச்சுக்கோழி பென்சில்...

கையெழுத்து
அழகாய் இருந்தால்
அடிஸ்கேலை
அன்பளிப்பாய் கொடுத்த
காமாட்சி டீச்சர்....

ஒரு
குறளை
வேகமாய் சொல்லி
உட்கார்ந்து சாப்பிட்ட
சத்துணவுத் திண்ணை....

36

கே.ஏ. செந்தில்குமார்

சிலேட்டுப் பென்சிலை
சேமித்து வைத்திருத்த
அந்த
சத்துணவு டிராயர்...

தபால் பெட்டியை
அண்ணாக்கவுறில்
கட்டிக் கொண்டு
மஞ்ச வழப்பையை
மறுகையில்
பிடித்துக் கொண்டு
வழக்கமாய் செல்லும்
அந்த
ஒற்றையடிப் பாதை...

சாயங்காலங்களில்
கில்லியும்
நொண்டியும்
விளையாடிய - அந்த
பச்சை வேப்பமரத்தின்
கறுப்பு நிழல்...

எழுதி வைத்த
வீட்டுப் பாடத்தை
எவனோ
அழித்ததற்காக
என்னைக் கிள்ளி வைத்த
அந்த
எண்ணெய்தலை கருப்புசாமி....

என்னைக்
கிள்ளி வைத்ததற்கு
அவனை
முட்டிங்கால் போடச் சொன்ன
தங்கமணி டீச்சர்...

இவர்களோடு
இன்னுமொரு
ஒண்ணாம் வகுப்பு
படிக்க வேண்டும்....

செத்துப் போனபின்
எனக்கு
சொர்க்கம் வேண்டாம்.

பார்ப்பனீய, பின் நவீனத்துவ, தலித்தியவாதிகள் ஏன் நீட்சேயை தலையில் வைத்து கூத்தடிக்கின்றனர்?

நீட்சே எதை சமுதாயத்தின் மிக உயர்ந்த பண்பாக வருணிக்கின்றாரோ, அதுவே சுரண்டலின் தொடங்கி ஆணாதிக்கம் ஈறாக யதார்த்த மனிதப் பண்பாகவுள்ளது. “காமவேகம், வலிமை சக்திக்கு ஆசை, சுயநலம் இம் மூன்றும் தான் முப்பெருந் தீமைகளாகப் பன்னெடுங்காலமாகச் சபிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அம்மூன்றும் தான் மனிதத் தன்மையில் நல்லனவாக நான் எடை போடுகிறேன்” என்று சமுதாயத்தைப் பிளந்து, அதில் இதைச் சாதிக்கும் சிறுகூட்டத்தின் திமிர்த்தனத்தையே நீட்சே, உயர்வான மனிதப் பண்பாக காட்ட முயல்கின்றார்.

காமம், ஆசை, சுயநலம் என்பன மனித சமுதாயத்தை பிளந்து அதில் சிலர் மட்டும் பெரும்பான்மைக்கு எதிராக அனுபவிக்கக் கூடியவை. சமுதாயப் பிளவு இந்த சமுதாயத்தில் இல்லாத வரை, இதை ஒருக்காலும் யாராலும் சாதிக்க முடியாது. சமுதாயப் பிளவற்றதாக இருக்கின்ற போது, இந்த உணர்ச்சிகள் சார்ந்த மனித இழிவுகள் கற்பிதமாக மாறிவிடுகின்றது. உலகமயமாதல் சரி நாசிகளின் பாசிசம் சரி மூலதனத்தை பெருக்கவும் பாதுகாக்கவும் இதையே ஆதிமூல மந்திரமாக, தனிமனித நடத்தையாக கொண்டே, கோடான கோடி மக்களின் உதிரத்தையே உறிஞ்சிச் சுவைத்து ரசிக்கின்றது. இதை நீட்சே இயற்கையின் விதி என்கிறார்.

“உயிர் வாழ்பிறவிகள் அனைத்திடமும் கொள்ளையடிப்பதும், கொலை புரிவதும் லட்சணங்களாக அமைந்திருக்கின்றனவே ! இயற்கை நியதி அது தான் அல்லவா?” என்று கூறி உயிரியல் விதியையே திரித்து கொள்ளையடிக்கவும், கொலை புரியவும் உரிமை உண்டு என்று, உரக்க பாசிச கோட்பாட்டாளனாக மூலதனத்தின் பாதுகாவலனாக பிரகடனம் செய்கின்றார்.

உயிர்த் தொகுதிகளில் இரண்டு வேறுபட்ட உயிர்களுக்கிடையில் உணவுக்கான போராட்டம் கொலையோ, கொள்ளையோ அல்ல. இயற்கை அதற்கு அப்படி பெயரிட்டதில்லை. இயற்கை மறுதல் வர்க்க சமுதாயத்தின் சுரண்டல் ப...

கொள்ளையாகவும், கொலையாகவும் அடையாளம் காணப்பட்டது. கொலையும், கொள்ளையடிப்பதும் மனித இயல்புகளாக வர்க்க சமுதாயத்தில் மனித உழைப்பே சுரண்டியதால் உருவானவை தான்.

உயிர்த் தொகுதியில் உயிர் வாழ்தல் என்ற அடிப்படையில் மட்டும் ஒன்றை ஒன்று உண்டு வாழ்வது நிகழ்கின்றது. இது சங்கலித் தொடராக சமுற்சியாக நிகழ்கின்றது. ஆனால் மனிதன் அதை அப்பட்டமாக நிர்வணமாக மீறுகின்றான். மற்றவன் உழைப்பைச் சுரண்டி உபரியைத் திரட்டவும், அதை மூலதனமாக்கி அதைக் கொண்டு அடிமைப்படுத்தவும், மற்றைய உயிரினங்களை கொன்று கொள்ளையிடுவது என்ற பண்பு இயற்கையானது அல்ல. அடுத்து சொந்த மனித இனத்துக்குள் மற்றவன் உழைப்பை சுரண்டி கொள்ளையிட்டு கொன்று போடும் தன்மை, உயிரியல் தொகுதியின் இயற்கையானது அல்ல. மனித இனம் இன்று உயிர்வாழ்வதற்குரிய மனிதப் பண்புக்கு இது நேர் எதிரானது. மனிதனை மனிதன் கொன்று அழித்து கொள்ளையிட்டிருப்பின், மனிதன் காட்டுமிராண்டி சமூகத்தை தாண்டி ஒரு நாள் கூட உயிர் வாழ்த்திருக்க முடியாது.

நீட்சேயின் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுயநலத்தில் ஆசைப்பட்டு காமத்துடன் அலைந்து, கொள்ளையிலும் கொலையிலும் கொழுத்து எழும் பூதமாகவே உலகமயமாதல் காணப்படுகின்றது. இதன் பண்பாடு, பொருளாதார கலாச்சார அலகுகள் அனைத்துமே, விதிவிலக்கின்றி இதுவே தாரக மந்திரமாக உயிருடன் உலாவருகின்றது. இதை தீவிரமாக்க வர்க்கப் போராட்டத்தை அடக்கியொடுக்க, பாசிசத்தையே அதன் மூல மந்திரமாக கொண்டு கூத்தடிக்கின்றது.

சமுதாயத்தைப் பற்றி சிந்திப்பதை வெறுக்கும் நீட்சே, “மானுஷிகத்தின் எதிர்காலத்திற்கு மிகக்கொடிய விபத்தை விளைவிப்பவர்கள் நன்மை நியாயம் என்கிற வாதங்களைப் பேசித்திரிகிறவர்கள் தான் ! தீங்கானவர்களின் செயலைக் காட்டிலும் இந்த நன்மை வாதிகளின் செயல் தான் மிகக் கெடுதலானவை.” என்று கூறுவதன் மூலம் சமுதாய நலன் சார்ந்த நடத்தைகள் மீதான வெறுப்பை வெளிப்படுத்துகின்றான். நன்மை, நியாயம் என்பன இந்த வர்க்க சமுதாயத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக இருப்பது, நீட்சேக்கு அருவருப்பூட்டி வெறுப்பூட்டுவதாக இருக்கின்றது. இதனால் சமுதாய நலன்களை தூற்றுவது, இது இருக்கின்ற சுரண்டல் அமைப்புக்கு தீங்கானவை என்றும், ஆபத்தானவை என்று கூறி முடிப்பதில் வக்கரிக்கின்றான்.

சமுதாயத்தின் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தையும், பாட்டாளி வர்க்க சமுதாயத்தையும் மறுக்கின்ற போதே, அது அடிப்படையில் மனிதனின் எல்லா கழிசடைகளையும் மாமனிதராக்கின்றது. சமுதாயத்தில் சமதர்மமாக வாழ்ந்தவற்றை மறுக்கின்ற நீட்சே, வர்க்கங்களாக வாழும் ஏற்றத் தாழ்வைக் கொண்டே வாழத்தக்கின்றார். தனிமனிதனின் தனித்துவத்தை மறுப்பது, நீட்சேயின் திரிபாகும்.

37
திரு
சுயநல
முதலாளித்துவ

தமிழ்த் தேசிய ஆய்வினைக் கழிபுகள்
தின் முன் எதிரியாக, முரண்பாடாக

காட்டுவதன் மூலம், சமுதாயத்தை மறுத்த தனிமனித உரிமை பற்றி, நீட்சே தனது கருத்து முதல்வாத பாசிசத்தையே முன்னிறுத்துகின்றார். சமுதாயத்தில் தனிமனிதனின் பங்களிப்பு என்பது முரண்பாட்டுக்குரியவையல்ல. சமுதாயம் என்பது தனிமனிதர்களின் தொகுப்பேயாகும். ஆகவே சமுதாய நலன் என்பது, தனிமனிதனின் நலன்களுடன் பின்னிப்பிணைந்தது. சமுதாயத்தை மறுக்கின்ற மாமனித நலன்கள், அடிப்படையில் மக்களுக்கு எதிரானது. இது சமுதாயத்தில் இருந்து விலகிச் செல்லும் மாமனித நடத்தைகள், சமுதாயத்தை ஒட்டச் சுரண்டி அதில் சொகுசுத்தனத்தை அனுபவிக்கின்றது.

மனிதர்கள் பரஸ்பரம் ஏற்றத்தாழ்வுகளை கடந்து அங்கீகரித்து தேவைக்கு ஏற்ப நுகர்ந்து வாழும் சமதர்ம சமுதாயத்தை வெறுக்கும் நீட்சே, ஏற்றத் தாழ்வு கொண்டே பாசிச பார்ப்பணிய சமுதாயத்தின் உயர் மனிதர்களின் நலன்களை அடிப்படையில் கோருவதிலேயே, அவர் கோட்பாடுகள் உயர்தன்மை பெறுகின்றது.

கீழ்த்தர மக்களாக குறிப்பிட்டு தனது வெறுப்பை வெளிக்காட்டும் மக்கள், சுரண்டலுக்கு அடிமைப்பட்டு உழைத்து வாழும் அடிமட்ட மக்களாவர். அவர்களின் நாற்றத்தை பற்றி குறிப்பிடும் நீட்சே, தலித்தினதும், பின் நவீனத்துவத்தினதும் கோட்பாட்டளராக இருப்பது சாலச் சிறந்ததே. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நாற்றம் பற்றி பார்ப்பணியம் எதை வருணிக்கின்றதோ, அதையே அப்படியே, உழைக்கும் பாட்டாளிகளையிட்டு நீட்சே குறிப்பிடுகின்றான்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடிக்கும் நீர், உண்ணும் உணவு, குளிருக்கு காயும் நெருப்பு என அனைத்தையும் வெறுத்து ஒதுக்கும் பார்ப்பணியம், தமிழை “நீசை மொழி” என்ற அதை ஒழித்துக் கட்ட முனைகின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மொழிகளை இழிவாக்க, எல்லா முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றது. இதையே நீட்சே உழைக்கும் மக்களின் மொழியை “விநோத” மானது என்று கொச்சைப்படுத்தி கூறத் தயங்கவில்லை. அத்துடன் உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்கள் தவிர்க்க முடியாமல் ஆட்சியாளர்களின் சலுகைகளை வழங்க நிர்ப்பந்திக்கின்றது. இதைக் கண்டு சினந்து கோபம் கொள்ளும் நீட்சே, இதை வழங்குவதை மறுப்பதே மாமனிதருக்கே உரிய பண்பு என்கின்றார். அதாவது இதற்கு எதிராக சர்வாதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தி கொடுரத்தை பரிசளித்து இன்பத்தை அனுபவித்து மாமனிதராக திகழ வேண்டும் என்கின்றார்.

உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்து தூர விலகி தனிக்குடியிருப்புகளை அமைத்து வாழ்வதன் மூலம், அவர்களின் நாற்றத்தில் இருந்தும், நீசப் பார்வையில் இருந்தும், அவர்களின் சுவாசத்தில் இருந்தும் விலகி வாழ்வது, மாமனிதனுக்குரிய உயர் பண்பு என்கின்றான். பார்ப்பணியம் முதல் உலகமயமாதலின் தந்தைகள் அனைவரும் இப்படி வாழ்வதுடன், மக்களிடம் தமது மிதமிஞ்சிய நுகர்வின் கழிவுகளை பகிர்ந்து கொள்வதை கூட இழிவாகக் கருதி, அவற்றை அழிப்பதில் ரசித்து தமது கொடுரத்தையிட்டு இன்புறுகின்றனர்.

“இந்த கீழ்த்தர வர்க்கம் உயிர் வாழ வேண்டியது அவசியந்தானா?”

என்று நீட்சே கேட்கும் போது, இதன் பின் வெளிப்படும் மனித விரோத கண்ணோட்டம், எவ்வளவு இழிவானது மாமனித வக்கிரத்தை தவிர வேறு எதுவுமில்லை. நாசிய பாசிசத்துக்கு தலைமை தாங்கிய கிட்லர், இதையே எந்தவிதமான மறுப்புமின்றி செய்யும் அளவுக்கு, நீட்சே கோட்பாட்டுத் தந்தையாக இருந்தான்.

வர்க்க சமரசத்தை, அமைதியான அடங்கிப் போகின்ற, அடக்கு முறையை ஏற்றுக் கொள்கின்ற வகையில் கோட்பாட்டு விளக்கத்தையே நீட்சே முன்வைக்கின்றார். “நாம் இயல்பாகவே நம்முடைய அவஸ்தைகளைச் சார்ந்த அவற்றிற்கே முக்கியத்துவமளிப்பதால் நம்மைச் சார்ந்து நிற்கும் அவஸ்தை நமக்கு நேர் நிலையாக அமைகிறது. நம்மை விட்டு விலகி நிற்கின்ற - நம்மால் கவனிக்கப்படாத நிறைவேறிய விருப்பங்களால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற மகிழ்வு நமக்கு எதிர்மறையாக நிற்கின்றது. எல்லாம் வல்ல ஏக சித்தத்தின் கிரியையால் இவையிரண்டும் இணைந்து ஆத்ம திருப்தியான இன்பமாக பரிணமிக்கிறது.” என்கிறார். பார்ப்பணிய உபநிடத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நீட்சே, பார்ப்பணிய பாணியில் முன்மொழிகின்றார்.

இன்பமும், துன்பமும் கிடைப்பதும் கிடையாமையும், நிறைவேறியதும் நிறைவேறாததும் என்ற நீடிக்கின்ற உணர்வுகள் ஏகசித்தத்தால் இன்பமாக பரிணமிக்கின்றது என்கிறார். வறுமையை அனுபவிக்கும் மனிதன் எப்படி எதை சித்தமாக கொண்டு இன்பமாக இருக்க முடியும். இன்பம், துன்பம் வர்க்க சமுதாயத்தின் கொடையல்லவா. இன்பமாக இருப்பவன் துன்பப்பட்டவனை உதைத்தபடி தான் அதைச் சாதிக்கின்றான். ஆத்ம திருப்தியான இன்பம் இருப்பதாக கூறும் நீட்சே, துன்பம் எதன் ஆத்ம சித்தமாக இருக்கின்ற என்பதை பேசுவதே அநாகரிகமாகப்படுகின்றது. கீழ் நிலை மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்பத்தை பற்றி பேசுவதை விட, அவர்கள் உயிர் வாழ்வது அவசியமா என்பதே நீட்சேயின் தலையாய கோட்பாடாகும். அத்துடன் வலிமையற்ற பிரிவுகள் உயிர் வாழத் தான் வேண்டுமா? என்று கேட்டு அவர்களை சமூக விரோதிகள் என்கிறார்.

இது போன்ற நோயாளி குறித்து நீட்சே “ நோயாளி என்பவன் சமுதாயத்தின் ஒரு புல்லுருவி” என்று இடலருக்கே கோட்பாடு தளம்

அமைத்து கொடுத்த ஒரு கொடுங்கோலனாவன். 60 லட்சம் யூதர்களின் படுகொலை முதல் சமுதாயத்தை அங்கவீனமாக்கி இடலர் கொன்று குவித்தது தற்செயலாக அல்ல. நீட்சே போன்ற தத்துவவியலாளர்களின் கோட்பாட்டின் துணையில் என்றால் மிகையாகாது.

பின் நவீனத்துவ தலித்தியலை முன்நிறுத்தும் நீட்சே பெண்களை கேவலமான ஆணதிக்க வலிமையின் வழிகளில் தூற்றி, அடக்கி ஆளவும், கோரவும் பின்நிற்கவில்லை. “பெண்களுக்கு உரிமை அளிப்பதானது பெண்மைக்கே உலை வைப்பதாகும். பெண்களின் பொறுப்பு தன் கணவன்மார்களை மகிழ்விப்பதும் அவர்களுக்கு பிள்ளை பெற்று கொடுப்பதும்தான்”. என்கிறான் ஆணதிக்க நீட்சே.

இந்த நயவஞ்சகமான வலிமையான ஆணதிக்கவாதியான மாமனிதன் நீட்சே, பெண்களிடம் செல்லும் போது “பெண்களிடம் போகிறார்களா? உங்கள் சாட்டையை மறந்து விடாதீர்கள் ” என்கிறான். அதாவது பெண்களை அடிக்க தவறாதீர்கள் என பார்ப்பன மனுவின் அதே உபதேசத்தையே முன் வைக்கின்றார். மனுவின் பார்ப்பனிய ஒழுக்கம் சார்ந்த சமுதாயம் பற்றிய நூலை, இந்த பாசிச நாசி குறிப்பிடும் போது “உயர் குடிமக்கள், தத்துவியலாளர்கள், வீரர்கள் ஆகியோர் மக்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு அளித்து வழிகாட்டுபவராக உள்ளனர். உயரிய நலன்கள் அதில் நிறைந்துள்ளன. வாழ்வுக்கு இணக்கம் தெரிவிக்கும் ஒரு முழுமையுள்ளது என்ற உணர்வு நிரம்பியது. இதற்காக மட்டுமில்லாமல் வாழ்வின் நலன்களுக்குரிய வெற்றியுணர்வு நிரம்பியது. நூல் முழுமைக்கும் சுடரொளிர்கின்றது” என்று மனுவின் மனு சாத்திரத்தை நீட்சே மெச்சுகின்றார். மனுவின் சமுதாய விளக்கவுரைகள் பார்ப்பனியம் சார்ந்த உயர் குடிகளின் நலன்களை உள்ளடக்கியதால், நீட்சே அவரின் பக்தர் ஆகின்றார். இதை நீட்சேயைக் கொண்டு வரும் தமிழ் பின்நவீனத்துவ தலித்தியல்வாதிகளின் நோக்கம் பார்ப்பனியத்தை கீழிருந்து நிறுவுவது என்பதே இதன் அடிப்படையான உள்ளடக்கமாகும். நீட்சே மனுவின் நூல் பற்றி குறிப்பிடும் போது “மக்களைப் பெறுதல், மகளிர், திருமணம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய கிறிஸ்தவத்தில் ஆழம் காண முடியாத ஆபாசப் புகைமுட்டமாக கூறப்பட்டிருப்பவை இந்த நூலில் வாழ்க்கை விருப்போடும், கனிவோடும், நம்பிக்கையுடனும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மணமாகாத ஆண், பெண் கலவியைத் தவிர்ப்பதற்கு, அவனவன் தனக்கு மனைவியைப் பெற்றிருப்பனாக, பெண்டிர் யாவரும் தத்தமக்குரிய கணவரைப் பெற்றிருப்பாராக... எரிக்கப்படுவதை விட திருமணம் செய்து கொள்வது மேலானது என்றுரைக்கும் இழிந்ததொரு புத்தகத்தை குழந்தைகளும், பெண்களும் படிப்பதற்குரிய வாய்ப்பினை நாம் அளிக்கலாமா?

மாந்தரின் தோற்றமே கிறிஸ்தவ மயமாக்கப்பட்டுள்ள போது - அதாவது களங்கமில்லாத கர்ப்பம் தரிப்பது பற்றிய கோட்பாட்டின் கர்ரணமாக களங்கமுற்றுள்ள போது கிறிஸ்தவனாக இருப்பதென்பது ஏற்புடையதுதானா? பெண்ணிடத்தில் மென்மையும், கருணையு

முள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளவை, வேறெந்த நூலிலும் கூறப்பட்டிருப்பதாக எனக்குக் தெரியவில்லை. வெண்தாடிக் கிழவர்களும் துறவிகளும் பெண்ணிடம் வீரத்தைக் காட்டும் முறை தெரிந்தவர் ; இவ்வகையில் வேறெவரும் இவர்களை மிஞ்சமுடியாது.

மனு ஓரிடத்தில், “பெண்ணின் வாய், கன்னியின் மார்பு, குழந்தையின் பிரார்த்தனை, யாகத்தின் புகை ஆகியவை எப்போதும் தூய்மையானவை” என்று சொல்லுகிறார். இன்னொரு இடத்தில் “கதிரவனின் கிரணம், பசுவின் நிழல், காற்று, நீர், தி, கன்னியின் மூச்சு ஆகியவற்றை விடத் தூய்மையானது வேறேதுவும் இல்லை” கடைசியாக அவரால் கூறமுடிந்ததொரு புனிதமான பொய் “ உடலில் தொப்புளுக்கு மேலுள்ள திறந்த பகுதிகள் தூய்மையானவை. தொப்புளுக்குக் கீழுள்ளவை யாவும் தூயவை அல்ல. கன்னியொருத்தியின் உடல் மட்டும் தான் முழுவதுமாக தூய்மையானது”

நீட்சே மனுவை போற்றிப் புகழ்ந்து ஆணாதிக்கத்தை அங்கீகரித்து கிறிஸ்தவத்தை வெறுத்த விதம் இப்படித்தான் கிறிஸ்தவ எதிர்ப்பு என்பது உயர் மனிதர்களை படைக்கும் ஆற்றல் அற்றது என்ற அடிப்படையில், மனுவின் மனுதர்மம் பர்ப்பணிய உயர் சமூகத்தை படைப்பதில் இருந்தே ஏற்றுக் கொள்கின்றார்.

மனுவை நீட்சேயும் ஒப்பிட்டு ஆராயும் போது, நீட்சே 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பார்ப்பணிய மயமாக்கலை ஜேர்மனிய ஆரிய சமூகம் சார்ந்து கோருகின்ற அந்தக் காலகட்டம் என்பது, ஏகாதிபத்திய மயமாதலை பாசிச மயமாக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இது எழுகின்றது.

பெண் தனது விடுதலைக்கு போராடுவதை மறுக்கும் நீட்சே, அதை பெண் எதிர்த்துப் போராடுவதை மெச்சுகின்றார். ஆண்கள் பெண்விடுதலைப் போராட்டத்தையும் விடுதலையையும் தடுக்க முடியாது என்பதால், பெண்களை அதை எதிர்த்து போராடுவதன் மூலம் முட்டுக்கட்டை போட்டு விட முடியும் என்று, நயவஞ்சகத்துடன் கூடிய கயமையுடன் நீட்சே முன்னிறுத்துகின்றார். நீட்சே தமிழில் முன்னிறுத்தம் பின் நவீனத்துவ தலித்தியல்வாதிகள் இதற்கு ஊடாக சாதிக்க முனைவதும் இதை தான். நீட்சே பெண்ணின் சமவுரிமை போராட்டத்தை வெறுப்பது போல், சமதர்ம அமைப்பையும் வெறுக்கத் தயங்கவில்லை. அதை அவன் “சமத்துவத்தைப் பற்றி போதிப்பவர்களே சர்வாதிகாரக் கொடுங்கோன்மைப் பித்தின் ஆண்மையற்ற தன்மை தான் அவ்வாறு உங்களிடம் சமதர்மம் என்ற பெயரில் கூச்சலிடுகிறது” என்று தனது உயர் வர்க்க மாமனித சுரண்டும் நிலையை போற்றுகின்றான். மக்களின் விடுதலை பற்றி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போராட்டத்தை ஆண்மையற்ற தன்மையாக அடையாளம் காட்டி, அதை பெண்மையின் அங்கமாக சித்தரிப்பது, ஆணாதிக்க சுரண்டல் அமைப்பின் பார்ப்பணிய பாசிமூலமாகும். இது தான் நீட்சேயின் கோட்பாடாகும்.

— தயாதரன்

ம தி ப் பு ரை

□ வேரடி மண் - கோவை சதாசீவம் கவிதைகள் (விலை ரூ.25)

மண்ணீரம் கொதிக்கும் வேரடிமண் தகித்தது. கிணற்றில் நீரிறைக்காமல் திரும்பிய அக்காவும், சாதிச் சண்டையில் ஜோடிச் செருப்புகளை விட்டுச் செத்துப் போன அண்ணனும் “இனி எழுத வாய்க்குமோ இல்லையோ எதற்கும் இந்தக் கடிதத்தைப் பத்திரப்படுத்து” என்ற உத்தரவும் ஆரம்ப சூலங்கள், உப்புச்சட்டி, சோடியப்பூ, இணையப் பொத்தான், அப்பிக் கிடக்கும் காக்கைகள், வந்தேறிகளின் பணப்பேழை, வலுப் பூராத்தா காப்பாத்த விட்டுப் போன சேவலின் கொக்குநோய், வெள்ளி மூக்குக் கழுதைகள், அஞ்சாறு கோமணத்துக்காகும் பிணக்கோடி - எல்லாமே... எல்லாமே அழகான சொல் சாத்தியங்கள். அப்படியே உள் தைக்கிற பிச்சவாக்கள்.

தலித் கவிதை வெறும் புலம்பலல்ல. பாலாடை முதல் விலைவாசி வரை கவிஞர் தொடாத விஷயமில்லை. ஊன்றினால் பிராணன் தொலைகிறது. எஞ்சிய உயிர் இருந்தால் சிறிது. அதையும் தின்று தொலைக்கிறது. “பஞ்சம் தின்ற மக்க”ளின் கவிதை. புளிய மரத்தோடு பேசுகையில் முழு நம்பிக்கை வந்து குதிக்கிறது. “மரமே ! இன்னொரு அடிமையை உன்னடியில் அனுமதிக்காதே” என்ற வரியில்.

ஆமாம். “இனி அடித்து வைத்துக் காயப் போடுவதில் உடுப்பு மட்டும் இருக்காது.”

□ மெளனம் சம்மதமல்ல - நீதர்சனா கவிதைகள் (விலை ரூ.25)

நிச்சயமாக நிலவப் போகிற கவிதை சத்தியங்கள் நிதர்சனா தந்திருப்பவை. அபாரமான பதிவுகள். திருவிழாக் காத்து போல சவ்வுடும் உருவகங்கள். மெளனத்தை மனப்பாடம் செய்திருக்கும் கவிஞர், “கவிதை பார்த்து கவிதை பார்த்துக் கவிதை போல எல்லாம் பார்த்து” செதுக்கல்கள் நடடிருக்கிறார். (உ.ம்) “தாகபூமிக்கு நீர், பரப்பு”, “தூர எறி எல்லை”, “கெஞ்சுவதிலழியும் திறனை”, “விளையாட வாங்கிய பந்து வீட்டிற்குள் உறங்கி வழிகிறது”, “பேதங்களின் நிர்வாணத்தை உடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது மனிதம்.

□ யூங்காவில் ஒரு புரட்சி - சங்கிலால் பாலகிருஷ்ணன் சிறுகதைகள்

(ரூ.25 பாலன் பதிப்பகம், சாரதி ஸ்டோர், கிங் சர்க்கில், பம்பாய்)

நகர வாழ்க்கையின் பதற வைக்கும் வன்முறை சார்ந்த விஷயங்களின் சில பதிவுகளில் சில சிறுகதைகள் துல்லியமானவை. பதற்றப்பட வைப்பவை.

□ கிரண்டாம் இடம் - எம்.டி. வாசுதேவன் நாயர் நாவல்

தமிழில் - குறிஞ்சிவேலன் (ரூ.140, சாகித்ய அகாதமி, சென்னை)

அபரிமிதமானக் கற்பனையையும், மர்மங்களையும் உட்படுத்தாமல் மனிதனால் என்ன செய்ய முடியுமோ அதை மட்டும் வைத்து, மனித குண இயல்புகளைக் கொண்ட கதாபாத்திரங்களைப் படைத்து பீமனின் பார்வையில் பீமனே சொல்லுபேரல் வழிவழி வைக்கப்பட்டது.

□ **புவியீலோரிடம் - பா. ராகவன் நாவல்**

(ரு.40, ராஜேஸ்வரி புத்தக நிலையம், 8 முத்து கிருஷ்ணன் தெரு, தி.நகர், சென்னை - 17)

கூர்மையான உரைநடையினர் பா.ராகவன். முன் தீர்மானங்களற்ற வாசிப்பு என்கிற வழக்கம் அருகி வரும் காலத்தில் இந்நாவலை எழுத நேர்ந்த துரதிஷ்டத்தைக் கோருகிறார். ஒரு இளைஞனின் மனப்போராட்டங்களும் அவன் வாழ்க்கையின் சில வெற்றிப் படிக்கட்டுகளும் இதில்.

□ **பொழுதுக்கால் மின்னல் - கா.சு. வேலாயுதன் நாவல்**

(ரு.55, மதிநிலையம், 4 தணிகாசலம் சாலை, தி.நகர், சென்னை - 17)

பச்சைக்கிளி என்ற மூதாட்டியின் மரணப் படுக்கைத் தளமும், அவளின் வாழ்க்கைத் தளமும் மாறி மாறி அத்தயாயங்களாகியுள்ளன.

இளம் விதவை. "மாடம் சுத்தம் செய்யும்" கீழ்ச்சாதிக்காரனுடனான தொடர்பில் கர்ப்பம், ஜாதிக்கு பயந்து ஒடிப்போகிற இடத்தில் துணைக்கான ஆண்கள் அல்லல்படும் பெண் ஜென்மம். தூல்லியமான சித்தரிப்புகள். இடையில் கொங்கு நாட்டு தொன்மக்கதைகளும், சுதந்திரப் போராட்டத் துளிகளும், வசிகரிக்கப்படாத கொங்கு மொழியின் இறுக்கம் நாவலில் விரவி நாவலுக்குச் சிறப்பளிக்கிறது. விரிந்தத் தளத்தில் கொங்கு மனித வாழ்க்கை, நாவலின் தலைப்பு தரும் நம்பிக்கை நாவலின் உள்தன்மையுடன் மாறுபட்டு சமூக முரணாகத் தென்படுகிறது.

□ **உயிரீழை : விழி.பா. இதயவேந்தன் சிறுகதைகள்**

(ரு.30, கால்யா, பெங்களூர்) தலித் மக்களின் வாழ்க்கையை அப்பட்டமாய் சித்தரிப்பதைப் பாணியாகக் கொண்டச் சிறுகதைகள். தொடர்ந்து செயல்பாட்டில் ஐந்தாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு.

□ **ஆன்ம தரிசனம் - தமிழில் எஸ்ஸார்ச்**

(ரு.30 பானுசந்திரன் பதிப்பகம், அக்ரஹாரம், தர்மநல்லூர் - 606 103)

கட்டுரையாளர், சிறுகதையாளர் என்ற தளத்தை மீறி மொழிபெயர்ப்பிலும் ஈடுபடும் மனம் எஸ்ஸார்சியுடையது. இந்திய தத்துவப் புரிதலின் அடிப்படையான ராஜாஜியின் ஆங்கில நூலின் மொழியாக்கம்.

□ **அறிவியல் பாடுவோம் - மாலதி ஹர்ந்திரன் சிறுவர் பாடல்கள்**

(ரு.20, 78, பொதிகை நகர், திருநெல்வேலி - 627 007)

நடப்பு அறிவியல் யுகத்துக் கருத்துகளை சிறுவர் பாடல்களாய் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் தனித்தன்மை.

□ **Silent Streams - வி. விஜயராகவன் கவிதைகள்**

(Punal, 1 First Cross Street, Sri Ramnagar, Thimuranjur, Chennai 41. Rs.50)

வெகு சமகாலத்திய 82 தமிழ்க் கவிஞர்களின் மொழிபெயர்ப்பாய் ஆங்கிலத்தில். நிறுவனம் மீறிய உள்ளார்ந்த ஆக்கம் 250 பக்கங்களில். பிறமொழி வாசகனுக்கு சரியான அறிமுகம்.

□ **உதிரி மனிதர்கள் - புதுவை ரஜினி**

126, நவசக்தி கோவில் அருகில், பேட்டையான் சத்திரம், புதுச்சேரி - 9)

மினியேச்சர் ஓவியச் சிறுகதைகள் என்கிறார் மாலன். ரஜினியின் மனிதர்களையும், மொழியையும் மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும் போது கிடைக்கும் வெளிச்சம் இன்று வாழ்வில் பலருக்குத் தேவைப்படும்.

□ **மைலாஞ்சி - வெஹ்ச்.ஜி. ரகுல் கவிதைகள்**

(சுரம், 21/77 ஞானியர் வீதி, தக்கலை - 629 175, கன்னியாகுமரி. விலை : ரூ. 50)

இசுலாமிய கலாச்சார வாழ்வியல் அடையாளங்களிலிருந்தும் புனைவுகளிலிருந்தும் உருவான மைலாஞ்சி கவிதைகள் வெவ்வேறு கருத்து நிலைகளிலும் படைப்பு நிலைகளிலும் தீவிரமாய் இயங்கும் என்ற கவிஞரின் நம்பிக்கையை காக்கும் படைப்பு. கவிதைகளினுடே வரும் அரபுச்சொற்கள், இசுலாமிய பேச்சு வழக்குகள் வாசிப்பை மட்டுப்படுத்தினாலும் - அருஞ்சொற்பொருள் அறிந்த - இரண்டாம் வாசிப்பில் வசப்படுகிறது.

□ **செதுக்கத் தூடிக்கும் சீறகுகள் - ம. திருவள்ளுவர் கவிதைகள்**

(தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம், 1280 இராணி அண்ணா நகர், சென்னை 600 078 விலை : ரூ. 30)

தேர்ந்த தலைப்புகளில் திறந்த வசன கவிதை, விரிவுகளில் பெயர்ப் பெருமை இழக்கிறார் கவிஞர். கருத்துக் கூர்மைக்குப் பல்கோணம் அமைப்பது கொடுமை. வீசியடிக்கப்படும் கல்லில் ஒற்றை முனை போதாதோ? எங்கோ சில கவிதைகளும்.

“தத்தமக்குப் பிடித்ததில்
தந்தையும் தாயும்
தமை இழக்கத்
தோளில் கிடக்கும்
பிள்ளைக்கோ
எல்லாம் வெறும் கிலுகிலுப்பை”

“நீயா நானாவில்
நாம் இழந்தவையெல்லாம்
வேறு யாரறிவர்
நம்மைத் தவிர”

□ **வழிகாட்டும் மொழிகள் - வால்டர் டோயல் ஸ்டேபிள்ஸ்**

தமிழில் : சி.ஆர். ரவீந்திரன் (பொன்மொழிகள் தொகுப்பு)
(ரூ. 24 கண்ணதாசன் பதிப்பகம், சென்னை)

நூலாசிரியர் தன்னுடைய நூலுக்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட சிறந்த கருத்துக்களின் தொகுப்பு. கவிஞர், விஞ்ஞானி, தத்தவ ஞானி, சிந்தனையாளர் எனப் பலரும் தெரிவித்த உள்முகத் தேடல் பற்றிய கருத்துக்களின் தொகுப்பாக உள்ளது. புதிய கண்ணோட்டத்தைக் கொடுக்கும் பொன்மொழிகள் அடங்கிய இத்தொகுப்பு உள்மனத் தேடலை வேகப்படுத்தி உள்மன ஆற்றலை வளர்க்க உதவும்.

□ ஆராரோ - சுந்தரபாண்டியன் நாவல்

(நூ. 30 காவ்யா பதிப்பகம்)

நெல்லினை லெவியில் அளக்க வந்த தாசில்தார் படிப்பை விட “பெரிய படிப்பு” படிக்கப் போக ஆறுமுகம், சுந்தரபாண்டியனாக மீண்டு (ம்) தன் மண்ணின் “ஆராரோ” தாலாட்டை கேட்கிறார். கிராமம் தமிழகத்தின் அப்போதைய அரசியல், சினிமா, கிறிஸ்தவ மதத்தின் கல்விப்பணி, வளர்ச்சி எனப் படிப்பு” என்ற கருப்பொருளின் பின்புலத்திர் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறார். கிராமத்து மனிதர்களின் இயல்பான பேச்சு நடை, எந்தவிதமான முன்னேற்பாடுகளும் உருவாக்கங்களும் இல்லாத இயல்பான நகைச்சுவை கதையெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது. “சீரியஸ்” விஷயம் படிக்கும் “அறிவுஜீவி” வகையிறாக்களுக்கு நாவலின் நகைச்சுவை எரிச்சலூட்டலாம். மொத்தத்தில் தொலைந்து போனதை தேடும் தேடலின் குரலாக ஒவ்வொரு வாசகனையும் அவனவன் வாழ்வை அலசிப்பார்க்கத் தூண்டும் ஒரு அற்புதமான சிறந்த படைப்பு. மூன்றாம் பதிப்பு பெற்றிருக்கிறது.

- ராஜேஷ்

□ செந்தூரச் சாரல் - சீ.ஆர். ரவீந்திரன் நாவல்

(நூ. 60 வெளியீடு கவிதா பதிப்பகம், சென்னை)

பொருளுற்பத்தி மாற்றங்களின் பின்னணியில் மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் நிகழும் ஏற்ற இறக்கங்களைச் சித்தரிக்கும் புதிய நாவல். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சார்ந்த மானவாரி நிலங்கள் செங்கல் களவாய்களாக மாறும் சூழ்நிலையில் உறவுகள் சிதைவதையும், புதிய உருவம் பெறுவதும் நாவலில் இயல்பாகச் சொல்லப்படுகிறது. அசலான மனிதர்களின் எதார்த்தமான வாழ்க்கை உயர்த்த துடிப்புள்ள தருணங்களால் பின்னப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கை பற்றிய மெல்லிய பெருமூச்சையும், மௌனத்தையும் உணர்த்தும் இந்த நாவல் மனிதர்களின் தன்னியல்புகளோடு ஒரு கட்டுக் கோப்பாக அமைந்திருக்கிறது. கதைக்கு மாறாக ஓர் அசலான வாழ்க்கை நாவலாக வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

□ பெருமூச்சுகளின் பள்ளத்தாக்கு - கவிஞர் சீற்பி கவிதைகள்

(நூ. 40 வெளியீடு கவிதா பதிப்பகம், சென்னை)

கவிதையே வாழ்வென, அதுவே வாழ்க்கையின் அர்த்தமுள்ள அனுபவமெனக் கருதி வாழ்பவர் சீற்பி. தொடர்ந்து கவிதைப் பயணத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் சீற்பி, தனது மரபுக்கவிதையின் நீட்சியாகவே புதிய கவிதைகளை எழுதி வருபவர். மரபின் அழகும் புதுமையின் நுணுக்கங்களும் கலந்த ஒரு மாறுபட்ட கவிதை வெளிப்பாடு இவருடைய கவிதைகளில் தனித்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன.

மாறுபட்ட அனுபவங்கள் - அக, புற நிலைகளை உள்ளடக்கிய அனுபவங்கள் தனித்தனியான கவிதைகளாக வடிவம் பெற்றிருக்கின்றன. சிற்பியின் கவிதைகள் பெரும்பாலும் வெளிப்படையானவை. சமூக உறவுகளோடு சம்பந்தமுடையவை. வாழ்வின் வண்ண வண்ண மயமான தோற்றங்கள். இவரது ஒவ்வொரு கவிதைத் தொகுதியும் முன்னதிலிருந்து மாறுபட்டு நிற்பவை. இதுவும், முந்தைய பூத்யங்களின் சங்கிலியிலிருந்து மாறுபட்டு நிற்கிறது. பள்ளத்தாக்குகளின் பெருமூச்சு.

□ தேயிலைக் கொழுந்து - சி.ஆர். ரவீந்திரன் நாவல்

(ரூ. 80 இராசராசன் பதிப்பகம், சென்னை)

அறிவியல் தொழில் நுட்பம் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படும் இந்தச் சூழலில் இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய தேவையையும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வணிகப் பயிர்களில் ஒன்று தேயிலை, காடுகள் தொடர்ந்து அழிக்கப்பட்டு வளம் நிறைந்த மலைகள் தேயிலைச் செடிகளைத் தாங்கி நின்று கொண்டிருக்கின்றன. காடுகள் அழிக்கப்பட்டதால் விவசாயம் அழிந்தது. மழையில்லாமல் வறண்ட நிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களை மலைப்பகுதிகளுக்குச் கடத்தி வந்து தேயிலைக் காடுகளை வளர்க்கும் முறை இந்த நாவலின் பின்புலமாக இருக்கிறது. நிலப்பகுதிகளிலிருந்து வந்த மக்கள் மலைப்பகுதிகளின் சூழலுக்கு ஏற்ப மாறிப் போகும் வாழ்க்கை மிகுந்த நுணுக்கங்களோடு பதிவாகியிருக்கிறது. நான்கு தலைமுறைகளைச் சார்ந்த மனிதர்களின் அவலமும் அழுத்தமும் நிறைந்த வாழ்க்கை ஒரு “காலிடாஸ் கோப்” முறையில் காட்டப்படுகிறது. மனிதர்கள் இயற்கையோடு நிகழ்த்தி வரும் ஓயாத போராட்டத்தில் வாழ்க்கை என்னமாய்ச் சீரழிகிறது என்பதை வியப்புடன் உணர்த்துகிறது இந்த நாவல். மனிதர்களையும், சூழலையும் விசித்திரமாகப் பிணைத்திருக்கிறார் நாவலாசிரியர். மனிதக் கைகள் படிப்படியாக நவீன சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி வரும் வளர்ச்சிப் போக்கு துண்டு துண்டான நிகழ்வுகளின் மூலம் காட்டப்படுகிறது. பாலியல் உறவுகளின் மாறுபட்ட அம்சங்கள் நேர்த்தியாகவும், துல்லியமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஒரு வித்தியாசமான நாவல்.

□ உனக்குள் உன்னைத் தேடு உளவியல் நூல்

ஆங்கில மூலம் : வால்டர் டோயல் ஸ்டேபிள்ஸ்

தமிழில் : சி.ஆர். ரவீந்திரன் (ரூ. 80 கண்ணதாசன் பதிப்பகம்)

அமெரிக்க எழுத்தாளர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்ற சிந்தனையாளர் வால்டர் டோயல் ஸ்டேபிள்ஸ். உளவியல் தன்மைகளை ஒவ்வொருவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில், வாசிப்பின் போதே அசை போடுதல் போல ஒருவர் தன்னையே ஆய்வு செய்துகொள்ளும் முறையில் இந்த நூல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வித்தியாசமான மொழி வெளிப்பாட்டு முறையில் உள்ள ஆசிரியரின் மொழியைச் சிதைக்காமல் அதே சமயத்தில் இயல்பாகவும் எளிமையாகவும் சி.ஆர். ரவீந்திரன். நிதானமாக வாசிப்பதன் மூலமாக, ஒரு வாசகன் தனக்குள்ளேயே ஒரு நெடிய பயணத்தை நிகழ்த்திச் செல்லுவதை உணர முடியும்.

கோட்பாடுகளோ கொள்கைகளோ இதில் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. ஒவ்வொருவரும் எப்படியெல்லாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், எப்படியெல்லாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், என்னென்னவாக வெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் இந்த நூல் ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய உண்மையான அடையாளத்தைக் கண்டுகொள்ள உதவுகிறது. வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கான தன்னம்பிக்கையை அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் விளக்குகிறது இந்த நூல்.

□ **உஜ்ஜயினி - ஓ.என்.வி. குருப் சிறுகாவியம்** தமிழில் : சீர்ப்
(ரூ. 70 வெளியீடு கவிதா பதிப்பகம், சென்னை)

கற்பனை வளம் மிகுந்த சொற்களை இயல்பாகக் கொண்ட மொழிகளில் ஒன்று மலையாளம் அந்த மொழியிலும் சிறிய பெரிய காவியங்கள் நிறையவே எழுதப்பட்டன. சங்கம்புழா தொடங்கி இன்று வரை சிறுகாவியம் எழுதும் போக்கு மலையாளத்தில் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

வட இந்தியாவின் பழம் பெரும் நகரங்களில் ஒன்றான உஜ்ஜயினியை இந்த சிறுகாவியத்திற்குச் சூட்டியிருக்கிறார் கவிஞர். விக்ரிமாதித்தன் காலத்திய “உஜ்ஜயினி”. இங்கு காளிதாசனின் காவியக் கதை - உணர்ச்சியும், கற்பனையும் கலந்த மொழியில் சொல்லப்படுகிறது. “காளிதாசன் படைப்புக்களினூடே அமைதியற்ற ஓர் ஆத்மா நடத்திய பயணத்தில் திரட்டிய கற்பனை உணர்வின் கனிகளே இவை. கவிஞர் ஓ.என்.வி. குருப் வெளிப்படையாகவே சொல்லுகிறார். ஒரு கவிஞனின் ஆத்மாவை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கான வாய்ப்பை இந்த காவியம் தருகிறது. கவிஞனின் வாழ்க்கையில் நிகழும் அர்த்தம் நிறைந்த அனுபவங்கள் ஒரு வகையான இசையுணர்வு தோன்றும்படி காவியமாகியிருக்கிறது.

கற்பனை நிறைந்த வருணனைகளும், உணர்ச்சிகளும் மிகுந்த இந்தச் சிறுகாவியம் ஒரு கவிஞனைப்பற்றியது. அவனுடைய காதலைப் பற்றியது. ஆன்மாவின் வலியையும், வேதனையையும் சுவைபடச் சொல்கிறது. மலையாளத்தில் மரபுக் கவிதை வடிவில் சொல்லப்பட்ட இந்தச் சிறுகாவியத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் சிற்பி. சொல்வளம் மிகுந்த கவிஞர் சிற்பியின் கைவண்ணத்தால் காவியம் நேர்த்தியாகத் தமிழ் வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

ஒரு கவிஞனின் வாழ்க்கையை, ஒரு கவிஞர் மலையாளத்தில் பல்சுவையோடு எழுத அதையே தமிழ்க் கவிஞர் சிற்பி மொழி பெயர்த்தது. எல்லாமே கவிஞர் மயம் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஒரு சிறுகாவியம் கவிஞர் மயமாகி இருக்கிறது.

□ **ஒற்றைச் செருப்புகள்** - வரா. நினைவு சிறுகதைப் போட்டிக் கதைகள்
(ரூ. 30 வெளியீடு : த.மு.எ.ச. பட்டுக்கோட்டை கிளை)

வ.ரா. வின் நினைவில் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பட்டுக்கோட்டை கிளை நடத்திய போட்டியில் தேர்வு பெற்ற 15 சிறுகதைகள். தொகுப்பின் தலைப்பின் கதை மயூரா ரெத்தினசாமி யுடையது. முதல் பரிசு பெற்ற கதை. வறுமையில் உழலும் சிறுவனின் உளவியல் நுட்பமும், அவனின் அக்காவின் பாலியல் தொழில் இம்சை சித்தரிப்பும் நுட்பமாக வெளிப்பாடாகியுள்ளது. ரோஜா குமார், க.சீ.சிவகுமார், ராசீ. தங்கதுரை போன்றோரின் கதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. பாட்டி வடை சுடும் கதை மறுவாசிப்பில் புது பரிமாணம் காட்டுகிறது. இப்போட்டியின் ஆதாரமான இந்தியன் வங்கி ஊழியர் சங்கம் பாராட்டு பெறுகிறது.

□ மஹா வாக்கியம் - பிரம்மராஜன் கவிதைகள்

(ஸ்நேகா, சென்னை-14. விலை ரூ.45)

கவிதை உட்கத்தின் மிகச்சரியான உபயோகம் மஹா வாக்கியத்தில். உயிரெலும்பினில் ஒரு நூறு துளையிட்டு, ஒவ்வொன்றாய், ஊசிக்காதிற் ஊன்றி, கவிதையெனும் அங்கம் நுழைத்து சட்டம் போட்டுச் சரிபார்த்து.. அட! அட!

“மழைத்துளி அளவின் சீதம் உன்பாதம்”
 “எந்த தியானத்தில் பெருவிரல் மயங்குமோ அதில்”
 “பாட்டின் விளம்பில் நீ சொட்டும் தேன் பாசிவளர் டிசம்பர் கடந்தது வெற்றென நீயின்றியும்”
 “ஒற்றைச் சொல் தொற்றுவேர் இந்த ஒளிக்கு”
 “புண் அகல் பூவில் கருநீலச் சுடராக”
 “சாக்குக் கித்தானின் பட்டுத்தாடி”

மனித வாசம் இன்னும் படாத நிறைய வார்த்தைத் திவுகளை பிரம்மராஜன் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

எனினும் சரணம், மகரந்தத் தோற்றுவாய், காணி நிலம், தேன் சிட்டு மீன் கொத்திக்காலை, கசிந்துருகும் காம சேகரம், நித்யகன்னி, பேசாமடந்தை, அஷ்டதிக்குகள், வேம்பின் பீலிகள் சநாதனி, விமோசனி போன்ற மறு சொல்லாட்சி மயக்கத்திற்குள் இவரும் தான்.

சங்ககாலக் கவிதைகளுடன் உறவில் திளைக்கக் கூடும் மஹா வாக்கியம். சித்ரூபினி கவிதைகள் ஐந்துமே சிலிர் சிலிரட வைக்கும் பெண் புரிதல்

“என் குரல் நடுங்க கூப்பிட்டது உன் குரலே அல்லவா”

“உன் உடலார்ந்த பரிமளம் இழந்த வெற்றம்பலம் பற்றி அறிந்து விட்டதாக ஏதோ ஒரு கற்பகாலத்தில்” போன்ற வரிகளில் ஆண், பெண் அணுக்கத்தின் நிழல் எல்லைகளைக் கோடிட்டவாறே... பயணிக்கும் கவிதை ஊர்தி.

இந்து மதத்தில் மிகப் பெரிய பூடகங்களோடு வழங்கப்படும் லிங்கம் ஆண் அடையாளங்களை நேர்த்தியாகக் கையாண்டிருக்கிறார் மொழியில். அதனதன் வசிகரங்களோடு மாறுபட்ட தளங்களை அவருடைய வண்ண ஒவியங்களோடு மகா வாக்கியத்தில் பார்ப்பது பிரமிப்பாகவே இருந்தாலும் பாட்டில் கிடைக்காத சாவியை படத்திலாவது பாமரருக்கும் ஆக வைத்திடாமல் இரட்டைப் பூட்டு போடுவதில் சின்ன எரிச்சல் தான்.

என்றாலும்...

எனக்குப் புரியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டால் இகம் பரம் இரண்டும் மறுக்கப்படும். - மாலதி

□ பாரதியார் சரித்திரம் - செல்லம்மா பாரதி

(ரூ 30, நொய்யல் புதிப்பகம், வேலாண்டிபாளையம், கோவை - 25)

பாரதியாரின் மனைவி கவிஞரை நினைவு கொண்ட வாழ்க்கைச் சரிதம். குடும்பத்து ஆவணம்.

□ **மெளன நதி - வே. ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவல்**

(நந்தினி பதிப்பகம், 31, மாதவரம் நெடுஞ்சாலை (வடக்கு), பெரம்பூர், சென்னை - 600 011. விலை : ரூ. 60)

படைப்பிலக்கியப் பற்று கொண்ட ஒருத்தி (மேகலை) அன்பான வீடு துறந்து, காதல் திருமணம் செய்து கொண்டு கணவனோடு குடும்பம் நடத்தியவாறே இலக்கியமும் வளர்க்கிறாள். பூவைப் போல அவளை நடத்தும் முரளி அவளை வாடாமல் காப்பதற்கு அன்றியும் அவள் இன்மையால் தான் வாடாமல் காப்பதற்கு மனசுக்குள், வாய்க்குள் ஒரு ரகசியத்தை ஒளிக்கிறான். ரகசியம் மேகலையின் தந்தை ஜெயராமனின் ஹார்ட் அட்டாக் விவரம். உண்மை வெளிப்பட்ட பின் முரளியின் செய்கையை மேகலை தன் மீதான பாலியல் பலாத்காரமாகவே நம்பி அவளை அடியோடு வெறுத்து இயக்கங்களுக்குள் ஓடித் தொலைந்து போகிறாள் இது கதை. நாவல் நிறைவு பெறாத ஒவியம் போல முடிவு படக்கென்று வருகிறது. முரளியின் மீதான மேகலையின் காதல் முறிவு எத்தனை உணர்வார்ந்தது என்று புரிய வைக்கப்பட்டாலும் சாத்தியத்தன்மையற்றது. தந்தைப் பாசத்தை மீறி வெளியே இழுத்து வந்த காதலுக்கு “உடல் முனைப்பு இல்லை” என்றதை ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். சில மாதங்களுக்கான வாழ்க்கை பெண் மனசுக்குள் ஆண் உறவு, உடல் தாண்டிய தடங்களை ஏற்படுத்தவில்லை என்று சொன்னது அபத்தம். அதிலும் முரளியினுடையதை ஒத்த துல்லியமான மனம் சார்ந்த காதலை மேகலை துறந்ததில் நியாயங்களில்லை.

முன்னுரை ஏற்கனவே வர்ணித்தபடி, “நுகர்வு கலாச்சாரத்தின் போதாமை வெளிகளில் துறவின் மீதான நுழைவு விதையாகி - அணிந்து கொள்வதிலான ஆனந்தம் அவிழ்த்தெறிவதிலும் தான்” என்ற ரீதியில் காதலனைக் கைப்பிடிக்க ஓடிய அதே பதட்டத்தோடு கணவனைப் பிரிந்து ஓடினளோ என்னவோ மேகலை! “நடையில் எளிமையைக் கையாண்டு” என்று எழிலரசு அவர்கள் தன்னடக்கத்தோடு சொல்லிக் கொண்டாலும் வரிகள் எல்லாம் பாதரம் தடவிக் கொண்டு வழக்கி, பளபளத்து, மொழியின் ஆழ அகலங்களின் ஆளுமையை அடித்துச் சொல்லிக் கொண்டு போகின்றன. பாத்திரப் படைப்பின் பளிங்குத்தடத்தில், சின்ன விவரமும் நம்பகத் தனம் வைத்து நரம்பு மீட்டித் தெரிவிக்கப்படும் செய்தியாகிறது.

செருகல்களில் கதைச் செறிவு சூன்யம். கவிதைச் செறிவு செம்பாகம். குறும்பட உத்தி ஓகோ!

நாவலின் நயத்தை, கட்டுக்கோப்பைச் சொல்லிவிட வார்த்தைகளில்லை. குறை சொல்ல யாராவது வந்தால் அவரை அடையாளம் கொள்க “தமிழ் துரோகி” யாக.

பாம்புப் படுக்கையின் பூடக விளக்கத்தின் காரணி விவரம் தரும் அடர்த்தியைச் சொல்லாமல் விட்டால் நான் சபிக்கப்படுவேன்.

எனினும்... எனினும்.. தமிழிலக்கியத்தின் மொழியுணர்வின் அடியரும்புகள் இயக்கங்களிலும் வன்னிக்காட்டுத் துப்பாக்கிப் பயிற்சிகளிலும் முடிவதாக நம்பும் நம்ப வைக்கும் சூழலில் ஆசிரியரும் அடக்கம். அவ்வளவே! மாறாக, மேம்போக்கில் தத்துவம், சூஃபி

வரலாற்றின் நிகழ்வு என்பன போன்ற புனைவுகள் “கவுன்” அவர்களின் பேச்சு போல வலிந்து தரப்படும் கற்பிதங்களே!

மிகக் கவனமாக படைக்கப்பட்டிருக்கும் மேகலைக்குள் குழப்பம் போல அநாயாசமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கும் முரளிக்குள் அசாத்தியமான பெண்மைக் கனிவும் புரிதலும் வைக்கப்பட்டது குரூரமான முரண்.

அப்பத்தாவின் ராத்திரி கதைகளில் ஆண்பார்வை அதிகம் மாயாண்டிதான் என் கண்ணுக்குத் தென்பட்ட தூஃபி இந்த நாவலில். சித்தப்பு கூட தேவலாம். “பொம்பள சிரிச்சா போச்சு பொகையெல விரிச்சா போச்சு” என்ற பழமொழியில் “விரிப்பு அல்ல விதைப்பு” என்று சிறு திருத்தம் பண்ணி, “இலம் என்று அசை இருப்பாரைக் காணின் நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்” என்ற குறளை இணைத்து “ஏதும் விதைக்காமல் சும்மா இருந்தால் நிலப் பெண் சிரிப்பாள் மானம் போகும், சரி ஏதோ ஒன்று என்று தவறான பயிர் அதாவது புகையிலையே விதைத்தால் நிலமே பாழ்பட்டுப் போகும்” என்று விளக்கம் சொன்னது அழகாயிருந்தது.

ராமகிருஷ்ணனின் மனமாற்றமும் மரணங்களின் தாக்கமும் மிகச் சரியாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தன.

□ அதிகாலை - விஷ்ணு நாகராஜன் புதுக்கவிதைகள்

(கிருஷ்ணா பதிப்பகம், 8 (ப.எண் 68), திருமலை சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை 600 017. விலை : ரூ. 37)

குழந்தைத்தனமான குழந்தைக் கவிதைகள். அதிகாலை கோலத்தில் (ஆரம்பத்தில்) எதிர்பார்ப்பு வைத்த ஏமாற்றுத் தொகுப்பு. - மாலதி

□ ஸ்ரீமத் விஸ்வோபந்ஷதம் - ஸ்ரீவிஸ்வநாதர்

(விஸ்வநாதர் ஆலயம், பூலுவப்பட்டி, திருப்பூர் - 2)

மூன்று தொகுப்புகளால் ஸ்ரீ விஸ்வநாதரின் ஆன்மிக அனுபவங்கள் 600 பக்கங்களில். துக்கம் அஹங்காரியின் சொரூபம், சாட்சியாக இரு என்ற தத்துவம் அடிப்படையாய். திருப்பூரில் 50 ஆண்டுகள் இருந்து மறைந்தவரின் அஹங்காரி சாட்சியோகமாக அருளியவை.

□ அலெக்ஸாண்டரும் ஒரு கோப்பை தேனீரும் - எம்.ஜி.சுரேஷ் நாவல்

(புதுப்புனல், 32/2 ராஜி தெரு முதல் மாடி, அயனாவரம், சென்னை 23, ரூ.115

அடலாண்டிஸ் மனிதன் மற்றும் சிலருடன் நாவல் மூலம் குறிப்பிட்ட கவனத்தைப் பெற்ற எம்.ஜி. சுரேஷின் மூன்றாவது நாவல். வெவ்வேறு வகைப் பிரிவுக் கதைகளாக விரிகிறது. இரு தளங்களில் மாறி மாறி நிகழ்கிறது. எந்த தளமும் தனி நாவல்தான். முடிவு பெறாதபடி கட்டமைக்கப்பட்ட வடிவம். புது வகை எழுத்தின் சுவாரஸ்யத்திற்கு இறுக்குமான இலக்கிய நடையல்லாத சாதாரண உரைநடை கைகொடுக்கிறது.

□ கனவில் பெய்த மழையைப் பற்றிய இசைக்குறிப்புகள் - ரமேஷ்பிரேம்

(புதுப்புனல், சென்னை - 23, ரூ.70)

ஐந்து குறுநாவல்களின் தொகுப்பு. பின் நவீனத்துவப் படைப்புகளின் அவசியம் மற்றும் இருப்பு குறித்து வலியுறுத்தும் குறுநாவல்கள் வடிவமும் இறுக்கமும் இன்னொரு சிறப்பு.

நிழல் உலகம்

கணினியோடு
சதுரங்கம் ஆடி
இணையத்தில்
சகலமும் பார்த்து
பொது அறிவுப் பெட்கமாய்
திகழும் என் மகனே!
குளுகுளு அறையே
உன் உலகம்
என எண்ணி ஏமாறாதே.
மின்சார பில்லும்
தொலைபேசி பில்லும்
என் தலையில் இடியாய்
வந்து விழும் வயிற்றொரிச்சலில்
இதை சொல்லவில்லையப்பா!
நண்பனோடு
மாங்காய் அடித்து
தோட்டக்காரனிடம்
உதை வாங்கிய அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
தென்னை மரத்தில்
உயரத் தொங்கும்
கள்ளூப்பானையை
குறிபார்த்து கல் எறிந்து
கைசேர்த்து கள் பருகி
மயங்கிக் கிடந்த அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
வளையைச் சுற்றி
வட்டமாய் நின்று,
வெள்ளை எலி பிடித்து,
தோலுரித்து, குடல் பிடுங்கியபின்
உப்பு, புளி, மிளகாயை
கருங்குரங்கு காத்தாயி
பட்டும் படாமலும்
தடவிக் கொடுக்க
முறுகலாய் சுட்டு
சுவைத்துத் தின்ற அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?

ராஜ்ஜா

விளையாட வந்த
ஐயர் ஆத்து அனுசியாவின்
கன்னத்தை ஆழக்கிள்ளி,
அழவைத்து, அவள் முகம்
மிளகாய்ப்பழமாய் சிவக்க
அதை ரசித்த அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
வரப்பில்
புல் அறுக்கும் இடைச்சியின்
கெண்டைக்கால் ரசித்து,
ஏரிக்கரையில்
துணி வெளுக்கும் வண்ணாத்தியின்
கொழுகொழு தொடை ரசித்து,
குளக்கரை மரத்தில் ஏறி ஓளிந்து
குளத்தில் முங்கி முங்கி குளிக்கும்
பாப்பாத்தியின்
வளமான முலை ரசித்து,
இரவு முழுவதும் களவில்
மிதந்த அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
வாத்தோடு வளைந்து
குனிந்து நீந்தி,
அதன் முட்டை திருடி
உடைத்துக் குடித்து
முகத்தைச் சுழித்த அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
வேப்ப மரக் காற்றில் குளித்து,
நிலவொளியில் நளைந்து,
கதை அளந்து
வெடி போட்டு வெடி வெடித்து
மணலில் படுத்தும் புரண்ட அனுபவம்
உனக்கு உண்டா?
நிழல் உலகை விட்டு
நிஜ உலகம்
வா என் மகனே!

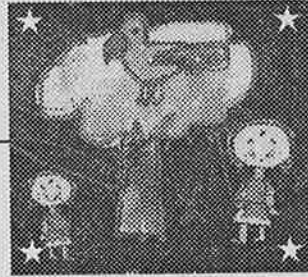
சாயத்திரை

சாயத்திரை சிறந்த கூர்மையான குறியீட்டு நாவல். "சாயம்" என்ற ஒரே ஒரு சொல் அது படம் பிடித்து பரவலாக விரிந்து படரும். ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் Semantic Spectrum போல அமைந்து விடுகிறது. இது ஒரு சூழலிய நாவலாக இருப்பது மட்டுமன்று இதனால் ஒரு வட்டாரத்தின், ஏன் சமூகத்தின் சாயத்தையே வெளுத்திருக்கிறீர்கள்.

சாயமே நாவலின் ஒரு allegory போல் ஊர்ந்து சென்று, பல வாழ்க்கைகளை, பரஸ்பர உறவுகளை சிதைவுற்றுப் போகும்படி ஆட்டிப்படைக்கிறது. சாயத்தில் தோய்ந்த கொடுமையை, சாயத்தில் சுய நிறம் இழந்து கரையும் வாழ்க்கைகளின் சோக நிறத்தை அனாயாசமாகப் படம் பிடிக்கும் வரலாறு. படித்தபின் "வர்ணமே வேண்டாம். எல்லோரும் தூய வெள்ளைத் துணிகளையே அணிந்து கொண்டால் என்ன?" என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவது. இந்த சூழலிய நாவலின் வெற்றி.

- லட்சுமி கண்ணன், தில்லி.

சாயத்திரை நாவல்
சுப்ரபாரதிமணியன்
கால்யா, பெங்களூர்.
விலை ரூ.50

கனவில் கிடைக்கும் நூல்கள்

கனவு வெளியீடுகள்

பிணங்களின் முகங்கள் (நாவல்) சுப்ரபாரதிமணியன்	ரூ. 70
நட்சத்திரப்பூ (குழந்தை பாடல்கள்) தெலுங்கில் : பூபால், தமிழில் : சாந்தா தத்	ரூ. 14
மணிரத்தினத்தின் சினிமா யமுனா ராஜேந்திரன் கட்டுரைகள்	ரூ. 40
பாலத்தின் மீது மக்கள் நோபல் பரிசுக்கவி சிம்போர்ஸ்க்கா கவிதைகள் தமிழில் : யமுனா ராஜேந்திரன்	ரூ. 20
பொய் வண்ணம்(கவிதைகள்) யுவராஜ் சம்பத்	ரூ. 15
யாதெனில் (கவிதைகள்) பாரதி வாசன்	ரூ. 20
நகரம் 90 (குறு நாவல்) சுப்ரபாரதிமணியன்	ரூ. 27
வழித்துணைகள் (சிறுகதைகள்) சுப்ரபாரதிமணியன்	ரூ. 30
சாயத்திரை (நாவல்) சுப்ரபாரதிமணியன்	ரூ. 50
தற்கால மலையாளக் கவிதைகள்	ரூ. 20
12 நெடுங்கவிதைகள்	ரூ. 20

பிணங்களின் முகங்கள்

திருப்பூர் குழந்தைகளின் விடலைப் பருவத்து வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களை முடிந்த அளவுக்கு எழுத்தில் கொண்டுவர முயற்சித்திருக்கிறீர்கள். ஒரு தொழில் நகரத்தின் சூழல் இயல்பு வாழ்க்கையின் மீது எந்த அளவுக்கு மோசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது நாவலின் மூலம் தெரிகிறது. இந்த தாக்கம் விடலைப்பருவத்தைக் குறி வைத்து அடிக்கிறது.

விடலைப்பருவம் இதுவரை மனோரஞ்சிதமான கோணத்திலேயே தமிழ்ப் புனைக்கதையில் அணுகப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நேர் எதிராகக் கடும் யதார்த்த பின்னணியில் சித்தாந்த முறைப் பத்திரிகைகள் கதைகளும், கட்டுரைகளும் வெளியிட்டிருக்கின்றன. உங்களது இதில் ஒரு இடைப்பட்ட பாதையைக் காண்பிக்கிறது. இந்த விடலைப் பருவத்துப் பையன்களும் பெண்களும் தங்களது தாத்தா பாட்டி மூலம் வருகிற பாரம்பரிய வரலாறு குறித்து மேலோட்டமான அக்கறை மட்டுமே காண்பிக்க முடிகிறது. இவையெல்லாம் மாறிவரும் காலத்தின் அறிகுறிகள். இந்த அறிகுறிகள் அழுத்தமான முறையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. குழந்தைத் தொழில் உழைப்பு என்ற முத்திரை சில முன் முடிவுகளை வாசகனுக்குள் புகுத்தி விட்டாலும், ஒரு தேர்ந்த வாசகன் அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாதவாறு அழுத்தமான முறையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

- ப. கிருஷ்ணசாமி, பெங்களூர்

பிணங்களின் முகங்கள் (நாவல்)
சுப்ரபாரதிமணியன்
கனவு வெளியீடு - விலை ரூ.70

KANAVU

No. 36

April 2001

Rs. 10/-

தொடர்புக்கு :
சுப்ரபாரதிமணியன்

8/176, பாண்டியன் நகர்,
திருப்பூர்-641 602.

தொலைபேசி :
0421-850199

மின் அஞ்சல் :
kdd@vsnl.com

Published by :
Yuvaraj Sampath,
1, DMR Complex,
P.N. Road,
Tiruppur - 641 602.